

HÃY ĐỂ SỰ SÁNG

CỦA CÁC NGƯỜI SOI SÁNG

TRƯỚC MẶT NGƯỜI TA NHƯ VẬY

 Điều này thật bất ngờ đối với tôi cũng như đối với anh chị em. Tôi đi xuống...Tôi phải thú nhận rằng tôi hầu như đã đóng vai một kẻ giả hình. Tôi đến trễ chỉ một chút. Tôi nghĩ, “Anh Neville sẽ giảng khi mình đến đó, vì vậy anh ấy sẽ không trách mình. Anh ấy sẽ tiếp tục giảng.”

2 Khi tôi bước vào cửa, Billy nói với tôi, cậu ấy nói, “Anh Neville đang giảng rồi. Bố vừa kịp giờ.”

Tôi nói, “Tốt.”

3 Bước vào, anh ấy nói, “Tôi chưa bắt đầu giảng. Tôi chỉ đang chờ đợi.”

4 Vì vậy tôi nghĩ, “Ồ, có lẽ, mình có thể...” Tôi biết anh ấy... giảng như thế nào, hai hay ba lần một ngày, điều đó hầu như làm anh em kiệt sức. Chúng ta biết điều đó. Đặc biệt là khi họ còn trẻ như chúng ta, anh em biết đấy, và những người trẻ tuổi này mà—mà không chịu được lâu. Vì vậy chúng ta hầu như ở với nhau, như những người anh em, và chúng ta gần như sánh vai nhau, và tấm lòng của chúng ta với nhau, ý niệm của chúng ta với nhau, để chúng ta có thể làm việc với nhau, cho Nước Đức Chúa Trời.

5 Và chúng tôi muốn được ở cùng nhau với anh chị em. Đó là một—đó là một điều tuyệt vời. Vì vậy tôi chỉ cầu xin Chúa ban cho tôi một đề tài ngắn gọn ở đó, điều gì đó khác, phần nào hầu như bắt đầu. Không biết tôi sẽ nói gì cho đến bây giờ, nhưng chúng ta chỉ bắt đầu, và rồi bất cứ nơi nào Ngài dẫn dắt chúng ta. Thật đúng là chúng ta...

6 Tôi được cho là bắt đầu một đợt nhóm sáu ngày ở Fairbanks, Alaska, ngày mười lăm, bắt đầu ngày mười lăm. Nhưng tôi không

nghĩ tôi sẽ có thể lên đó vào lúc này, bởi vì tôi có một cuộc hẹn khác mà tôi sẽ đến, qua ở British Columbia. Vì vậy tôi không nghĩ tôi sẽ có thể đến được lần này. Ngoài ra, họ muốn tổ chức một hội thương gia, Hội Thương Gia Cơ-đốc.

7 Tôi chắc chắn cầu xin và mong muốn những lời cầu nguyện của anh chị em cho những buổi nhóm sắp đến mà chúng ta đang cố gắng chuẩn bị cho bây giờ. Và tôi đã có một lời mời, cách đây vài ngày, về điều gì đó mà nghe có vẻ tốt với tôi. Và tôi không biết có Chúa ở trong đó hay không; Tôi sẽ chỉ phải chờ đợi và tìm thấy. Các thương gia muốn tôi đến Phoenix, vào tháng Giêng, và đi đến mọi nhà thờ, một đêm, tất cả qua thành phố Phoenix, và rồi có hội đồng sau đó. Điều đó nghe có vẻ thú vị, đối với tôi, bởi vì nó sẽ cho một—một cơ hội cho tôi để nói chuyện với các giáo hội và với tất cả các mục sư truyền đạo.

8 Thông thường, mọi người nghĩ, khi về tôi, bởi vì tôi rất hay thốt ra những lời lẽ chống lại các tổ chức, rằng tôi chống lại những người trong tổ chức. Tôi không phải thế, hoàn toàn không. Tôi vì những người con người.

9 Thật giống như nếu tôi nhìn thấy một người đi xuống dòng sông ở đây trong một chiếc thuyền, và chiếc thuyền đó đầy những vết rò rỉ, và tôi biết điều đó, và biết rằng con thuyền đó sẽ không bao giờ có thể đi qua những gợn sóng dưới đó. Tôi sẽ la hét và lên án con thuyền đó, hết sức như có thể được, nhưng không phải con người trên thuyền. Tôi đang lên án con thuyền. Tôi biết con thuyền sẽ không đi đến được điều đó. Và tôi biết tổ chức sẽ không làm điều đó. Nhưng tôi biết những người ở trong đó sẽ làm được điều đó, nếu các bạn bước ra. Thấy không?

10 Nhưng nó giống như nếu anh em có một chiếc xe hơi cũ và anh em đang đi lên một ngọn núi, và tôi biết khi anh em bắt đầu đi xuống phía bên kia anh em không có phanh. Tôi sẽ không chống lại người đó, tôi đang la hét chống lại anh ấy, không phải anh ấy, mà là chiếc xe mà anh ấy ngồi; anh ấy sẽ bị thương.

11 Và đó là về các tổ chức. Tôi nghĩ những người nắm giữ những tổ chức đó, như thế đó là chính Đức Chúa Trời, và họ lia bỏ Lời Đức Chúa Trời, chỉ để nắm giữ tổ chức.Ồ, khi họ làm điều đó, tôi e rằng họ sẽ phạm một sai lầm quan trọng. Và tôi không có bất

cứ điều gì chống lại cá nhân con người, nhưng đó là con thuyền mà anh ấy đang lái, đây, tôi chắc chắn sẽ không làm điều đó. Tổ chức sẽ không bao giờ làm điều đó, nhưng Đấng Christ sẽ làm. Vì vậy chỉ cần bước ra khỏi—ra khỏi con thuyền bị rò rỉ của chủ nghĩa tổ chức, vào trong Con tàu Si-ôn an toàn, Con Tàu xưa mà chưa bao giờ cập bến đúng lúc, Đấng Christ.

¹² Và đó là, suy nghĩ, nó sẽ cho tôi một cơ hội, để nói chuyện với những người đó.

¹³ Bây giờ, tôi nghĩ, có lẽ...Tối nay, đó là đêm tiệc thánh. Và tôi nghe nói họ đã có một lễ báp-têm, sẽ có một lễ khác. Tôi thích đi xuống để—để dự tiệc thánh. Tôi đã bỏ lỡ nó lần vừa qua, không có mặt ở đây. Tôi đã bỏ lỡ nó. Và tôi biết đây là Chúa nhật đầu tiên, vì vậy tôi đã chuẩn bị ở đây, để tôi có thể dự tiệc thánh tối nay.

¹⁴ Vì tôi thật sự nghĩ rằng bốn phận của mỗi Cơ-đốc nhân là dự tiệc thánh. Kinh Thánh nói, “Nếu các người không dự tiệc này, thì các người không có phần chi với Ta.” Và tôi tin rằng đó là một—một thời gian thử thách cho những Cơ-đốc nhân. Nếu chúng ta không nhận lấy nó, chúng ta không có phần chi với Ngài. Và nếu chúng ta nhận lấy nó, một cách không xứng đáng, thì chúng ta phạm tội với Thân thể và sự chết của Đấng Christ. Vì vậy nó đến chỗ để nó giữ cho Cơ-đốc nhân cầu nguyện, khi anh ta đến dự tiệc thánh. Chúng ta nên đến một cách tôn kính, trang trọng, thiêng liêng, bước lên, xưng nhận tất cả những điều sai trái của chúng ta, cầu nguyện cho người khác. Không chỉ thế thôi, nhưng chúng ta sẽ cảm thấy...Nếu có một anh em hay chị em nào ở giữa chúng ta, mà chúng ta cảm thấy hơi lạc lõng ở đâu đó, tấm lòng của chúng ta nên mang gánh nặng về người đó trong đêm tiệc thánh, đặc biệt, để nhìn thấy họ, rằng họ sẽ có thể bước lên và dự tiệc thánh, không bị lên án với thế gian. Bởi vì, họ là anh chị em của chúng ta.

¹⁵ Bây giờ, trong vài tuần qua, hai hay ba, hai tuần, tiếp tục ba tuần, tôi đã không nói được nhiều. Tôi vừa nghỉ ngơi. Vì đây hầu như là một mùa nghỉ ngắn đối với tôi, trước khi—sự thúc đẩy lớn lao.

¹⁶ Nghe Anh Neville nói về những lời tiên đoán này giữa các chính trị gia và những người thực sự có sự hiểu biết về những

điều đó, về một cuộc chiến tranh nguyên tử gần kề, sẽ kéo dài từ tháng Mười Hai đến tháng Giêng.Ồ, nó thật sự...Điều đó gần như đúng. Họ sẽ tuyên bố điều đó, và bắt đầu nó, và sau đó một vài quả bom, và điều đó sẽ giải quyết nó. Vì vậy quốc gia không thể tồn tại trong một cuộc chiến tranh nguyên tử. Chúng ta thật sự không thể làm điều đó. Nhưng điều đó không cảnh báo Cơ-đốc nhân, hoặc nó không nên cảnh báo Cơ-đốc nhân. Chúng ta nên sẵn sàng bất cứ lúc nào, chờ đợi Chúa chúng ta đến. Và, ồ, nhiều lần, đấy, những...

17 Điều này không được ghi âm, điều này chỉ ở đây tại nhà. Không có băng ghi âm, vì vậy anh em không phải dè chừng những gì mình đang nói, về việc đi đến người nào khác, hay đại loại như vậy. Chỉ là những người nhà.

18 Tôi nói với anh em những gì tôi đang làm. Tôi đã đi săn sóc nai. Và, nhưng, không tốt cho lắm. Không có quá nhiều sóc. Và tôi sẽ đi đến Alaska bây giờ, đi săn cừu.

19 Và có lẽ một số người có thể, rất nhiều người, anh em không thể nói điều đó trên băng ghi âm hay điều gì đó, bởi vì có nhiều người không tin vào việc đi săn, chút nào. Và, nhưng, tôi luôn để ý, chính là họ không tin vào việc săn bắn, chỉ mang đến cho họ một miếng thịt, họ rất hài lòng với điều đó, anh em thấy đấy.

20 Và giống như người phụ nữ, đã có lần, đã nói với tôi. Bà ấy nói, “Anh Branham, anh muốn nói với tôi rằng—rằng anh đi săn thỏ à?”

21 Tôi nói, “Vâng, thưa bà.” Bây giờ, tôi không đang nói về linh hồn quý báu đó. Bà ấy đã chết.

22 Và bà ấy nói, “Ồ, thật lỗi bịch. Anh không nên bắn những con thỏ đó.” Vì vậy, thế thì, không phải...Mùa săn chưa kết thúc cho đến khi cũng người phụ nữ đó nói, “Anh có thể mang cho tôi một vài con thỏ đó không?” Bà nói, “Chúng là những thứ ngon nhất mà tôi từng ăn.”

Tôi nói, “Ồ, tôi nghĩ đó là những gì tôi gọi là ‘văn hóa.’”
Hiểu không?

Và người nào đó nói, “Ý anh là gì?”

23 Tôi nói, “Người phụ nữ đó có văn hóa.” Tôi đã nói, “Văn hóa là người nào đó không đủ can đảm để giết một con thỏ, nhưng có thể ăn nó sau khi người nào khác đã giết nó. Vì vậy tôi nghĩ đó là những gì—đó là những gì anh em gọi là ‘văn hóa.’” Ồ, tôi là...Tôi không...

24 Tôi là một người ủng hộ công cuộc bảo vệ thiên nhiên. Tôi không tin vào sự giết chóc và tàn phá. Tôi dạy con trai của tôi, những người đang đi săn với tôi, “Đừng bao giờ lấy bất cứ thứ gì trừ khi anh định ăn nó.” Thấy không? Hãy để mặc nó. Đừng bắn một con chim chỉ vì một điểm ngắm. Thấy không? Điều đó không đúng. Hãy kiếm một mục tiêu, đặt nó lên đó và bắn vào nó. Anh em định ăn con thú săn, thế thì, nó được đặt ở đây vì mục đích đó. Và lãng phí nó, cũng giống như lãng phí bất cứ thứ gì khác. Thật không đúng khi làm điều đó, bắn thú vật vì—vì mục đích làm cái bia.

25 Và khi tôi đi vào những ngọn núi, thưa các bạn, không quá nhiều lên đó để “đi săn.” Tôi sẽ đi đến đó để ở một mình với Đức Chúa Trời. Một số người trong các bạn, nếu các bạn để ý, kinh nghiệm lớn nhất của tôi mà tôi có, là khi tôi đi săn xa, khi tôi gặp Đức Chúa Trời.

26 Trong tất cả những kinh nghiệm của tôi, tôi chưa bao giờ có một lần như tôi đã có buổi sáng nọ, ngay trên đây, đi săn sóc. Tôi đã thấy nhiều điều trong đời sống mình, những dấu kỳ phép lạ, và vân vân. Nhưng điều đó đập vào tôi mạnh mẽ hơn bất cứ điều gì mà tôi đã từng có. Cứ tưởng tượng bây giờ, ngay khoảng thời gian trong ngày, mưa, mây mù bao phủ khắp nơi, và thấy đang đứng trước mặt tôi, mọc lên, giống như một cái chén đặt trên một ngọn đồi, mọc ở đó, ba cầu vồng vươn lên cao hơn và cao hơn, cho đến khi anh em bị tê liệt khắp người đến nỗi anh em hầu như không thể nói được. Rồi bước đến gần Nó, và nghe Ngài phán và xác nhận chính Sứ điệp mà anh em đang rao giảng, là Lẽ thật. Hiểu không?

27 Nói, “Chúa Jêsus của Tân Ước là Đức Giê-hô-va của Cựu Ước. Ngài chỉ thay đổi mặt che mặt của Ngài.” Ồ, tôi ngồi, nghiên cứu điều đó. Tôi tìm thấy, cũng từ ngữ đó, nơi mà Ngài “đã thay đổi dáng vẻ oai nghiêm của Ngài,” trong tiếng Hy Lạp, đã có nghĩa

là, “thay đổi mặt nạ của Ngài.” Không chính xác *mạng che mặt* của Ngài, nhưng “mặt nạ” của Ngài. Nó đến chỗ Ngài đã “được biến đổi,” đây, điều đó có nghĩa là Ngài đã “thay đổi đường lối của Ngài.” Ngài là Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va. Và Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va, đã thay đổi chính Ngài từ một Thần và trở nên một Người. Ngài là Giê-hô-va Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Mà, đó là Cha, và đây là Con, là cùng một Thân vị.

²⁸ Và làm thế nào, lúc đó, Ngài đã ban cho tôi điều gì đó để nói. Ý Chúa, mục tiêu của tôi là ở trên cùng cây đó, vào buổi sáng, gần bình minh. Và tôi—tôi hy vọng Ngài hiện ra với tôi lần nữa. Tôi—tôi tin rằng Ngài sẽ làm điều đó, để tôi có thể biết phải làm gì. Tôi có một gánh nặng trong lòng vì dân sự. Khi tôi thấy thì giờ đang đến gần và biết rằng nhiều người chưa sẵn sàng, và nhiều người thân yêu của tôi, tôi không biết làm gì hay nói gì. Và tôi sẽ đi lên và xem Ngài sẽ phán bảo tôi điều gì. Vì vậy hãy cầu nguyện cho tôi.

²⁹ Rồi tôi ra đi, chiều mai hoặc sáng thứ Ba. Một anh em trong hội thánh ở đây, và tôi, đang đi đến British Columbia. Và tôi sẽ đi ra với một—một nhóm mục sư Ngũ Tuần. Được tài trợ, chuyển đi, tôi không tốn một xu. Và họ đã tài trợ cho chuyển đi và có người dẫn đường. Và người dẫn đường là một anh em Ngũ Tuần đầy đầy Đức Thánh Linh. Và rồi tôi có làm phép báp-têm một số người trong Danh Chúa Jêsus Christ của chúng ta, một số người bấy thú và—và nhiều người trong khi tôi ở trên đó, những người đánh bấy Na Uy và vân vân, mà đã, qua những băng ghi âm này được phát ra, đã nhìn thấy Ánh sáng, và muốn tôi làm phép báp-têm cho họ trong Danh Chúa Jêsus Christ.

³⁰ Và người đứng đầu Hiệp hội Mục sư Truyền đạo của British Columbia, tôi sẽ gặp anh ấy vào tối thứ Bảy tới tại Pine Lodge ở Dawson Creek, British Columbia. Và anh ấy đang đói khát được làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.

³¹ Vì vậy, anh em thấy đây, nó không hoàn toàn đi sẵn, thưa các bạn. Tôi muốn làm báp-têm cho người hướng dẫn này, và mọi thầy giảng đi với tôi lần này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Anh chị em cầu nguyện cho tôi. Thấy không? Điều mà, tôi biết là đúng, làm cho lòng tôi đói khát được nhìn thấy Đức Chúa Trời.

32 Bây giờ, trước khi chúng ta đến với Lời, tôi sẽ không làm mất quá nhiều thời gian của anh em, chỉ dạy một chút từ lời Kinh Thánh nào đó, cho đến khi chúng ta có thể lấy được một chỗ, để tìm thấy nơi chúng ta có thể đi đến để cầu nguyện. Và nhận được...

33 Tôi tin ai đó đang đứng ở đây. [Anh Branham ngừng lại khi người nào đó nói từ hội chúng—Bt.] Tôi—tôi, xin lỗi, người nào đó gần hơn một chút nói điều đó không? Tôi đã không nghe những gì người anh em ấy...[Người nào đó nói, “Anh ấy muốn anh dâng đứa con của anh ấy.”] Dâng con à? Chắc chắn, người anh em của tôi. Vâng, thưa quý vị. Mang em bé của anh lên ngay. Chúng ta vui mừng làm điều đó.

34 Và, bây giờ, tôi—tôi tin vào điều này. Bây giờ, để tôi có thể giải thích điều đó cho dân sự trước khi họ đến.

35 Anh Arnold có ở trong không? Teddy? [Một anh em nói, “Có.”—Bt.] Được rồi. Mời anh đến chơi đàn piano cho chúng tôi.

36 Vậy thì, nhiều người rảy nước cho những đứa trẻ này, và họ gọi đó là phép báp-têm cho trẻ sơ sinh. Vậy thì, nếu giáo hội của anh em làm điều đó, điều đó, điều đó ổn thôi. Nhưng, anh em thấy, nếu họ làm vậy, đó là một điều lệ của giáo hội. Nó không phải là lời Kinh Thánh. Kinh Thánh không ủng hộ việc làm phép báp-têm rảy nước của anh em-...

37 Kinh Thánh không ủng hộ việc rảy nước, trong bất kỳ cách nào. Không có ai đã từng rảy nước, trong Kinh Thánh. Họ đã, mọi người, đã chịu phép báp-têm bằng cách dìm mình trong Danh Chúa Jêsus Christ.

38 Nhưng, bây giờ, những đứa trẻ, trong Kinh Thánh, họ đã mang chúng lên và dâng chúng cho Chúa. Họ đã mang những đứa trẻ đến và dâng chúng cho Chúa, trao chúng cho cánh tay của Đức Chúa Jêsus.

39 Được rồi, chị ơi, hãy mang đứa nhỏ của chị lên. Và bất cứ người nào khác, có những người nhỏ bé của họ, mà muốn họ dâng hiến, ồ, chúng ta sẽ vui mừng làm điều đó, làm cho nó trở thành một buổi dâng hiến cho những đứa con bé bỏng của chúng ta. Bây giờ, Chúa Jêsus, trong Kinh Thánh, sự...

⁴⁰ Bây giờ, trong hội thánh này ở đây, chúng ta đã pha trộn các tổ chức của tất cả các loại. Một số người trong họ, Tin Lành, một số Công giáo, và thậm chí có những người Do Thái đến đây, đó là người Do Thái Chính thống. Đó là lý do chúng ta tự xưng mình là “liên giáo phái.”

⁴¹ Và bây giờ, để anh em hiểu, chúng ta cố gắng, tại—tại hội thánh này, là một hội thánh dựa trên Kinh Thánh, chỉ ở lại với Kinh Thánh. Bất cứ nơi nào Kinh Thánh nói bất cứ điều gì, chúng ta làm theo đúng cách đó một cách chính xác. Bây giờ, hội thánh đầu tiên, và tất cả các Cơ-đốc nhân và quý vị mục sư truyền đạo sẽ thừa nhận rằng Đây là lịch sử của Hội thánh đầu tiên. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Đây chính xác là những gì đã xảy ra.

⁴² Tôi đã nói chuyện với một linh mục, một linh mục Công giáo sống trên đường ở đây, mới đây. Và ông ấy nói, “Ông Branham,” nói, “ông là một—một người không Công giáo hay một người Tin Lành?”

Tôi nói, “Một người Tin Lành.”

Ông nói, “Thế mà ông phản đối chúng tôi.”

⁴³ Tôi nói, “Không, thưa ông. Tôi không phản đối—phản đối dân sự, chính là giáo—giáo hội, giáo lý của giáo hội.”

Ông nói, “Có phải, thế thì, ông tự xưng mình là Báp-tít hay Trưởng Lão?”

Tôi nói, “Không, thưa ông. Chỉ là một Cơ-đốc nhân.”

⁴⁴ Và ông nói, “Ồ, ông hình thành hình thức sự dạy dỗ của mình ở đâu? Để là một Cơ-đốc nhân, ông sẽ phải có một nền tảng cơ bản để hình thành một sự dạy dỗ.”

Tôi nói, “Đúng vậy.” Tôi nói, “Đó là Kinh Thánh.”

“Ồ,” ông nói, “đó là lịch sử của giáo hội Công giáo.”

Và tôi nói, “Ồ, đó là, các sứ đồ là công giáo à?”

Ông nói, “Vâng, thưa ông.”

⁴⁵ Tôi nói, “Được rồi. Tôi sẽ thừa nhận rằng điều đó đúng.” Ông ấy...Tôi nói, “Thế thì tại sao ông cũng không ở lại với Kinh Thánh?”

46 Ông nói, “Anh thấy đấy, Đấng Christ đã ban cho giáo hội quyền năng để thay đổi Kinh Thánh bất cứ lúc nào họ muốn.”

47 “Ồ,” tôi nói, “thế thì ông đã thay đổi Nó, và khiến nó có những gì ông có ngày hôm nay?”

Ông nói, “Vâng, thưa ông.”

48 Tôi nói, “Thế thì, tôi muốn hỏi một điều. Thế thì Đấng Christ không được vui lòng với Nó, bởi vì Ngài đã tuân đổ Đức Thánh Linh trên Hội thánh đầu tiên. Họ đã chữa lành người đau, và làm cho kẻ chết sống lại, và đuổi quỷ, và làm những phép lạ vĩ đại, đầy quyền năng, dưới sự Dạy dỗ của Hội thánh công giáo đầu tiên. Và nó đã không được nhìn thấy trong một giáo hội Công giáo kể từ khi họ thay đổi sự Dạy dỗ.”

49 Bây giờ, chúng ta hãy trở lại và là người công giáo nguyên thủy. Chúng ta hãy trở lại và là những gì Kinh Thánh đã nói họ đã thế nào. Đấng Christ đã bước đi với những người đó. Đó là lý do, thưa các bạn, mà chúng ta cố gắng không lên án bất cứ giáo hội nào, bất cứ người nào trong các giáo hội, nhưng chúng ta cố gắng giữ nó đúng như Kinh Thánh nói.

50 Bây giờ, trong Kinh Thánh, không hề có một em bé nào từng được báp-têm. Không bao giờ có một em bé được rảy nước, bất cứ nơi nào trong Kinh Thánh. Nhưng đây là chỗ trong Kinh Thánh, đã nói, “Họ mang những đứa trẻ đến với Chúa Jêsus, để Ngài có thể đặt tay trên chúng và ban phước cho chúng.” Và Ngài phán, “Hãy để con trẻ đến cùng Ta, và đừng ngăn cấm chúng nó, vì Nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ như con trẻ vậy.” Bây giờ điều đó hoàn toàn đúng. Vậy thì, do đó, chúng ta mang những đứa trẻ đến và dâng chúng từ vòng tay của người mẹ, hay người cha, cho Cha Thiên thượng của chúng ta, và dâng chúng trong sự dâng hiến, trong tất cả sự chân thành sâu sắc nhất.

51 Các con tôi, tôi đã có hai đứa, chưa hề chịu phép báp-têm, bởi vì chúng vừa mới được dâng. Tôi có một đứa con ở miền Vinh hiển, mà chỉ được dâng, không phải chịu phép báp-têm.

52 Bởi vì, phép báp-têm là để được tha tội, đấy, để tỏ cho thấy rằng anh em đã ăn năn. Đứa bé đó đã không làm gì để ăn năn. Đó là một em bé, vừa được sinh ra ở đây. Nó không có năng lực với

việc đến đây, đây, và nó không có tội lỗi. Khi Đấng Christ chết tại Thập tự giá, Ngài đã chết để cất đi tội lỗi của thế gian. Cho đến khi đứa bé này đã làm điều gì đó để ăn năn, Huyết của Chúa Jêsus Christ làm sự đền tội.

⁵³ Nhưng bây giờ người mẹ và người cha, cha mẹ, có quyền mang đứa bé đến, và dâng lại cho Đức Chúa Trời, đứa bé đã được ban cho họ bởi Đức Chúa Trời.

⁵⁴ An-ne trong đền thờ. Bà ấy đã hứa. Bà đã hiếm muộn. Bà đã già. Bà không có con. Bà đã cầu nguyện rất chân thành tại bàn thờ, cho đến khi linh mục bước ra và cáo buộc bà say rượu. Bà đã la hét và khóc, tại bàn thờ, để Đức Chúa Trời ban cho bà một đứa con. Và bà nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài ban cho con một đứa con, con sẽ mang nó trở lại nơi này và dâng nó cho Ngài.”

⁵⁵ Các bà mẹ, đó là cách chị em có con. Đức Chúa Trời ban cho các chị đứa con của mình. Cũng giống như việc Ngài ban cho Anne đứa con của nàng. Và bây giờ chị em đang mang những đứa con của mình lại tối nay, đến đền thờ, giống như An-ne cũng đã làm với cậu bé Sa-mu-ên, trong buổi nhóm dâng hiến. Bây giờ, chúng ta dâng và trao đứa con của anh chị em, bằng lời cầu nguyện, cho Đức Chúa Trời Đấng đã ban nó cho anh chị em. Và tôi cầu nguyện rằng những cậu bé và cô bé này đang đứng ở đây tối nay, sẽ là những tiên tri và nữ tiên tri giống như Sa-mu-ên, ngày xưa, cho Chúa, mà anh chị em đang trao chúng lại.

Bây giờ, mời cử tọa cúi đầu trong giây lát.

⁵⁶ Lạy Đức Chúa Trời chí ái và chí nhân, chúng con đến gần Ngài ân điển và thương xót của Ngài, giờ này, cho thế hệ đang đến sau khi chúng con chết. Những đứa trẻ này đang đứng, và họ đang giữ—đang giữ chúng. Được giữ lại, tối nay, trong vòng tay của những người mẹ và những người cha của chúng. Chúng là hạt giống của giống nòi ngày mai. Để chắc chắn rằng chúng có một khởi đầu đúng đắn, những người cha và người mẹ này đang mang những đứa trẻ này lên đây để dâng hiến, dâng đời sống nhỏ bé của các em cho Đức Chúa Trời hằng sống.

⁵⁷ Lạy Cha, mục sư và con bước về phía trước ở đây, và dâng những đứa trẻ này cho Ngài trong lời cầu nguyện dâng hiến. Xin

ban phước cho họ, Cha của chúng con ôi. Chúng con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho họ, là những người hầu việc hèn mọn của Ngài. Xin cho họ sống lâu, sống hạnh phúc trên đất này, và thấy sự Đến của Đức Chúa Jêsus. Không chỉ vậy, xin cho họ sống lâu, khỏe mạnh, hạnh phúc, và là những tôi tớ của Ngài. Xin Ngài dẫn dắt họ. Nguyên xin Ngài khiến nên những thầy giảng, những ca sĩ, những nhà truyền bá phúc âm, những nhà truyền giáo, cho tương lai, từ những đứa trẻ này, nếu có một ngày mai đến. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con sẽ dâng chúng cho Ngài những gì tốt nhất mà chúng con biết, theo như lời Kinh Thánh của Ngài mà Ngài đã để lại cho chúng con, Lời Thánh.

⁵⁸ Mà, được chép trong Sách cuối cùng của Kinh Thánh, “Đức Chúa Trời sẽ lấy ra khỏi Sách Sự Sống, về phần người nào sẽ lấy bớt đi một Lời ra khỏi Đây, hay thêm một lời vào Nó.” Thế thì, chúng con nhận ra rằng, Kinh Thánh là Lời thiêng liêng của Đức Chúa Trời. Và chúng con không thể thêm một điều vào Nó, hay bớt đi một điều từ Nó. Do đó, Chúa ôi, chúng con để lại Nó đúng như cách Ngài ban Nó cho chúng con, và dạy Nó, và cố gắng sống Nó, bởi ân điển của Ngài.

⁵⁹ Như, chúng con dâng những đứa trẻ này, khi họ mang chúng đến với Chúa Jêsus trong những ngày đã qua. Nếu Ngài ở đây trên trái đất tối nay, trong một hình thức vật lý, những người cha và người mẹ này sẽ vội vàng đến gần chân Ngài, và mang đến cho họ những đứa con nhỏ. Và Ngài sẽ đặt tay trên họ và chúc phước cho họ. Ngài đang ngồi bên tay phải của sự uy nghi trên Cao, tối nay, lạy Chúa Jêsus. Và chúng con được để lại ở đây, như là đây tớ của Ngài. Chúng con sẽ đặt tay trên chúng, trong lời cầu nguyện với Ngài, rằng Ngài sẽ lấy đi những mạng sống nhỏ bé của chúng và sử dụng nó cho sự vinh hiển của Ngài. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con cầu xin điều đó. A-men.

(Mang Chúng Vào.)

⁶⁰ Chị có một đứa con nhỏ à? Tên nó là gì? John. Họ của nó, thưa chị? [Người mẹ nói, “Meyer.”—Bt.] Meyer. Ô! Đây là bé John Meyer, em bé mà tất cả chúng ta đã cầu nguyện, ngày nọ. Nó ở đây, với chúng ta, tối nay.

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁶¹ Lạy Chúa Jêsus, như mục sư của Ngài và con đứng với nhau trong Danh Ngài, nhận lấy từ cánh tay của người mẹ này, đứa bé sơ sinh này, với một người cha đang trông đợi. Với những kỳ vọng lớn lao dành cho đứa trẻ này, trong những ngày sắp tới. Bây giờ con dâng bé John Meyer này cho Ngài, Chúa ôi, cho sự hầu việc Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con dâng nó cho Đức Chúa Trời. A-men.

⁶² Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho đứa bé. Giữ nó hạnh phúc, là một...?...

⁶³ Cuối cùng, nó đã đến. Tôi nghĩ chị đã mang đứa bé ở đây hai hay ba lần, nhưng tôi không biết điều đó. Tên cô bé là gì? [Người mẹ nói, “Elisabeth Collins.”—Bt.] Elisabeth Collins. Được rồi. Tôi biết anh ấy; anh ấy có thể bỏ rơi nó. Tôi biết điều đó. Thấy không? Nhưng bé Elisabeth Collins.

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁶⁴ Lạy Cha Thiên thượng, xin khiến cho bé này thành một bé Hannah khác. Xin khiến nó thành một tôi tớ cho Chúa. Xin ban phước cho cô ấy. Xin ban phước cho cha và mẹ của nó, trong—trong nhà của họ. Và xin cho nó sống với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con dâng cho Ngài, Elisabeth Collins, dâng đời sống cô bé. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho chị.

⁶⁵ Tôi không biết liệu bà có thể được đưa lên bục giảng không? Còn chị? Tên cô bé là gì? [Người mẹ nói, “Davonna Gayle Stayton.”—Bt.] Davonna Gayle [“Stayton.”] Stayton. Chính là điều đó. Davonna Gayle.

⁶⁶ Đây là cô bé Davonna Gayle Stayton. Mẹ cô và họ vừa đến trong nhà thờ, đã được...nhận lãnh Đức Thánh Linh, chịu phép báp-têm.

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁶⁷ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con ngưỡng mộ sự can đảm của người cha và người mẹ trẻ này, sự đến của cô ấy, theo cách cô ấy có, và sự tiến bộ mà cô ấy đã thực hiện. Thật Ngài đã ban phước cho những tấm lòng non trẻ này. Chúng con dâng

lên Ngài đưa con yêu dấu nhỏ bé này, để Ngài ban phước cho đời sống bé nhỏ của nó, Chúa ôi. Và xin cho cô ấy là một tô-tô của Ngài. Xin ban phước cho cha và mẹ nó, với nhau. Xin cho nó luôn được lớn lên trong một gia đình Cơ-đốc, dưới sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Chúng con dâng nó cho Ngài, trong Danh Chúa Jê-sus Christ. A-men.

68 Xin Chúa ban phước cho bé, bé Davonna Stayton. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Stayton.

69 Em thế nào, em bé đáng yêu? Em đến đây, chỉ một chút thôi? Hả? Tôi có thể...Cô ấy có thể đứng ngay tại đây, nếu cô ấy muốn. Tên cô bé là gì, thưa anh? [Người anh em nói, “Hannah.”—Bt.] Anh Creech...Nhỏ bé...Vâng. Em là bé Allen. Nói thật trôi chảy, đây.Ồ, đây—đây là bé Hannah Creech. Có lẽ cô bé muốn tôi đón cô bé lên. Cô ấy là một cô bé đáng yêu.

Chúng ta hãy cúi đầu.

70 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con dâng cho Ngài đứa bé này, bây giờ ở dưới chân mẹ của nó. Và chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, rằng Ngài sẽ ban phước cho chị và làm cho cuộc đời nó trở nên công cụ trong Vương quốc của Ngài. Xin ban phước cho cha và mẹ nó. Xin cho đứa trẻ được lớn lên trong một gia đình Cơ-đốc, sự khuyên dạy của Đức Chúa Trời. Chúng con đặt tay trên nó và dâng nó cho Ngài, đời sống non trẻ của nó, cho sự hầu việc Ngài. Nhân Danh Chúa Jê-sus Christ. A-men.

Xin ban phước cho anh chị, sáng nay. Xin ban phước cho anh chị!

71 Không phải cậu ấy đang đến sao? Tên là gì? Gì vậy? Don? [Người anh em nói, “Don...?...Bên-gia-min.”—Bt.] Bên-gia-min. Bên-gia-min. [“Đúng. Bé Bên-gia-min.”] Đây là Bên-gia-min...?... [“Đúng thế.”] Em trai và em gái của nó.

Chúng ta hãy cúi đầu.

72 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi chúng con dâng cho Ngài đứa con yêu dấu này, tuy còn quá nhỏ, Chúa ôi, để biết điều gì đang xảy ra. Nhưng Ngài biết mọi sự. Chúng con cầu xin Ngài ban phước cho cuộc đời bé nhỏ của nó, Chúa ôi. Xin ban phước cho nhà anh ấy. Và, Chúa ôi, xin cho đứa trẻ này sống

với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, một cuộc sống hạnh phúc, tốt đẹp; nếu có thể được, thấy sự Đến của Đức Chúa Jêsus. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con dâng nó cho Ngài, vì sự hầu việc Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

⁷³ Và đó là một...[Người nào đó nói, “Cậu bé.”—Bt.] Đó là một cậu bé đáng yêu. Thấy không? Bên-gia-min?...Chà, đây thật là một cậu bé quan trọng làm sao! Chao ôi!...?...Ồ, chao ôi!

⁷⁴ Tôi đã quan sát đứa trẻ, nó đang nhìn tôi rất kỹ. Tôi đã bông nó. Thấy không? Tên? [Người cha nói, “William Davis.”—Bt.] ...?...Bé William Davis. Chắc chắn là một đứa trẻ đáng yêu, đúng, bên cạnh đứa trẻ.

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁷⁵ Lạy Chúa Jêsus, chúng con dâng cho Ngài, cậu bé đáng yêu, cho sự hầu việc của Ngài. Người mẹ và người cha đã mang nó lên, Chúa ôi, để nó có thể được dùng với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Vậy thì, do đó, lạy Chúa, đọc từ những ngày đã qua, Ngài đặt tay Ngài trên những đứa trẻ như thế này và ban phước cho chúng. Bàn tay của chúng con là những người đại diện đáng thương của Ngài. Nhưng chúng con cầu xin trong Danh Ngài, và dâng đứa bé này cho Ngài, cho một đời sống hầu việc, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin ban phước cho em!

⁷⁶ Bà Bowers...?...Đây, con yêu quý, con tên gì? Ồ, chao ôi! [Người nào đó nói, “Sussie. Sussie...?...”—Bt.] Tôi sẽ rất vui được bông cháu. Con là một cậu bé ngoan. Bé Sussie Bate.

Chúng ta hãy cúi đầu.

⁷⁷ Lạy Cha Thiên thượng, cô bé có đôi mắt sáng này...?...Không biết điều gì nằm dưới con đường đó; không ai trong chúng con cả. Nhưng, cha và mẹ, họ muốn cô ấy ở lại trong con đường nhỏ hẹp và chánh đáng. Và một công cụ nhỏ xinh như thế này, thật Sa-tan muốn vồ lấy nó. Nhưng họ đã mang nó đến, để Sa-tan sẽ tránh xa nó. Xin giấu sự sống nhỏ bé của nó, Chúa ôi, để hầu việc Ngài. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin Chúa ban phước cho con, cô bé!...?...Được rồi.

Mang chúng vào, mang chúng vào,

Mang chúng vào từ những cánh đồng tội lỗi;
Mang chúng vào, mang chúng vào,
Mang những đứa trẻ đến với Chúa Jêsus.

78 Ô, làm thế nào...Anh chị em không yêu trẻ con sao? Nếu người ta không yêu mến trẻ nhỏ, thì có điều gì đó sai trật. Chúa Jêsus phán, “Nếu các người không đổi lại và trở nên giống như một trong những đứa trẻ này, các người sẽ không vào Nước Trời.” Không ai cả.

79 Một người cha có hai con gái nhỏ ở đó, tuy nhiên, ông muốn mang theo. Tôi nói với ông ấy, “Hãy mang chúng đến ngay.” Thấy không?

80 “Nếu chúng ta không được đổi lại và trở nên giống như những đứa trẻ này.” Anh em biết gì không? Anh em có thể làm tổn thương tình cảm nhỏ bé của chúng. Bố và mẹ biết, nhiều lần họ gặp rắc rối, đánh đòn chúng. Ô, hai phút, những cánh tay nhỏ bé của chúng ôm quanh anh em, và quên tất cả về điều đó. Và đó là cách chúng ta phải làm. Cho dù điều gì xảy ra đi nữa, chúng ta phải tha thứ và tử tế, với nhau, và—và—và trở nên giống như thế, giống như con trẻ, sẵn sàng để—để tha thứ và quên đi, và—và như thế. Đó là những gì chúng ta—chúng ta phải làm. Và rồi khi chúng ta làm như thế, thì chúng ta đang đến gần Vương quốc của Đức Chúa Trời.

81 Tôi tin hai cô bé hầu như rụt rè. Bố và mẹ phải đi lên với chúng. Ô, điều đó rất tốt. Chúng ta thật thích điều đó. Chúng ta thích những cô gái rụt rè. Rất hiếm khi anh em thấy một người có thể...Ô, đây là những ca sĩ nhỏ. Phải không? Đây có phải là những người hát không? Tôi nghĩ là vậy. Được rồi, thưa ông.

82 Bây giờ, tên của bé là gì? [Cô gái nói, “Ruth.”—Bt.] Ruth. Tên đó rất đẹp. Ru-tơ là một cái tên rất đẹp. Tôi thích nó, rất thích nó. Vậy thì, và tên họ đó là gì? Là...[Người nào đó nói, “Myers.”] Myers, bé Ruth Myers, cô ấy là một trong những ca sĩ nhỏ của chúng ta ở đây. Chúng có phải là cặp sinh đôi không? Trông rất giống nhau, phải không?

83 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con dâng cho Ngài bé gái này, mà người cha và người mẹ nói chưa bao giờ

được dâng hiến trong bất cứ cách nào cho sự hầu việc và Nước Đức Chúa Trời. Chúng con đặt tay trên bé Ruth, tối nay, bé Ruth Myers, và cầu xin Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng đã ban cho cô tài năng ca hát, sẽ tiếp tục ban phước cho cô. Và xin cho đời sống của cô được dâng hiến cho Ngài, tất cả những ngày mà cô còn ở đây trên đất. Chúng con dâng cô bé cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

84 Tên em gái là gì? Loyce? Được rồi, bé Loyce. Chao ôi!

85 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con đặt tay trên bé Loyce, cũng có tài năng thời trẻ, để hát Phúc âm. Xin ban phước cho tài năng của những đứa trẻ này, Chúa ôi. Và bây giờ cuộc sống của chúng đang được dâng hiến cho Ngài, bởi cha mẹ của chúng. Không lâu nữa, Chúa ôi, chúng sẽ đủ lớn để chịu phép báp-têm. Khi chúng bắt đầu—khi chúng bắt đầu nhận ra điều gì không ổn, và các thứ, và bắt đầu làm điều sai trái, thì chúng phải ăn năn và chịu phép báp-têm. Cho đến khi thời điểm đó đến, Chúa ôi, chúng con dâng chúng cho Ngài. Xin Ngài sử dụng tài năng của chúng cho sự vinh hiển Ngài. Xin dùng đời sống của chúng, sống lâu, sống hạnh phúc, để hầu việc Ngài. Chúng con dâng bé gái này cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

86 Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Hãy đi, và cầu xin Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em, và luôn ban phước cho anh chị em trong mọi việc anh chị em làm.

Được rồi, Anh Neville.

Ồ, tôi—tôi chỉ nghĩ chúng thật dễ thương! Tôi...

87 Các con gái của tôi bây giờ đã lớn, vì vậy tôi hầu như phải... Tôi thường cồng chúng. Nhưng chúng hầu như có thể cồng tôi bây giờ, chúng rất—rất lớn; Becky, đặc biệt, cô gái lớn tuyệt vời.

88 Bây giờ chúng ta hãy mở ra Lời của Chúa, cho Ma-thi-ơ chương 15...hay chương thứ 5. Và chúng ta sẽ chỉ đọc một phần, và rồi tôi sẽ rút ra từ điều này, ý Chúa, một phần đoạn ngắn trong khoảng mười lăm, hai mươi phút. Rồi chúng ta sẽ có tiệc thánh, và lễ rửa chân, và lễ báp-têm, sẽ đưa chúng ta đến khoảng chín giờ ba mươi, lúc đó, hoặc muộn hơn một chút, để kết thúc. Tôi muốn bắt đầu từ chương thứ 5, ở câu thứ 12.

Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ: vì phần thưởng của các người ở trên trời sẽ lớn lắm: vì người ta cũng từng bắt bớ...các đấng tiên tri mà đã có trước các người như vậy.

Các người là muối của đất: song nếu muối đã mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? vì thế từ nay trở đi không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài, và...bị người ta chà đạp dưới chân.

Các người là sự sáng của thế gian. Một thành phố nằm trên một ngọn đồi không thể bị che khuất được.

Cũng không ai thấp một ngọn nến, và đặt nó dưới một cái thùng, song để trên một chân đèn; và nó soi sáng cho mọi người ở trong nhà.

Hãy để sự sáng của các người soi sáng trước mặt người ta như vậy, đừng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời.

89 Tôi muốn lấy một—một chủ đề từ câu cuối cùng ở đó, là câu thứ 16: *Hãy Để Sự Sáng Của Các Người Soi Sáng Trước Mặt Người Ta Như Vậy*. “Hãy để sự sáng của các người soi sáng trước mặt người ta như vậy, hầu cho họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên Trời.”

90 Chúng ta thấy, trong Kinh Thánh, có hai chỗ mà hai người khác nhau nói về sự xưng công bình. Và một người trong họ là Phao-lô, và người kia là Phi-e-rơ. Thánh Phao-lô, và Thánh Phi-e-rơ; và Phao-lô nói về sự công bình Áp-ra-ham bởi đức tin, và Phi-e-rơ đang nói về sự công bình cho ông bằng những việc làm. Phi-e-rơ nói rằng ông ấy được xưng công bình bởi những việc làm của mình. Phao-lô nói ông được xưng công bình bởi đức tin của mình. Vậy thì, họ đã không mâu thuẫn với nhau. Họ đang nhìn nó trong hai quan điểm khác nhau. Và Phao-lô đang nói về đức tin của Áp-ra-ham, đó là những gì Đức Chúa Trời đã thấy trong Áp-ra-ham. Và Phi-e-rơ đang nói về những công việc của ông mà nói về đức tin của ông. Vì vậy có lời chép rằng, “Hãy cho tôi xem những công việc mà không có đức tin của anh em, và tôi sẽ chỉ cho anh em những công việc bởi đức tin của tôi.” Vậy thì, do đó,

Phao-lô, thấy những gì đang nói, và những gì Đức Chúa Trời đã thấy. Và Phi-e-rơ đang nói về những gì con người đã thấy, và, bởi vì, nếu một người có đức tin, người ấy sẽ hành động giống như thế. Sự sống của người đó sẽ tỏ điều đó cho những người khác.

⁹¹ Vì vậy tôi sẽ, muốn nói về điều đó, tối nay, “Hãy để Sự sáng của chúng ta soi sáng.”

⁹² Bây giờ, chỉ trong vài phút này, tôi thật sự không muốn lên đây chỉ để được nhìn thấy hay được lắng nghe. Điều đó sẽ không đúng. Nhưng, có lẽ, Đức Chúa Trời đang giúp đỡ tôi, có lẽ chúng ta có thể nói một số lời với điều gì đó mà sẽ gây dựng cho chúng ta, mà sẽ giúp đỡ tất cả chúng ta, làm thế nào để chúng ta có thể làm tốt hơn và sống một cuộc sống tốt hơn. Tôi chắc chắn đó là những gì tất cả chúng ta ở đây vì điều đó, là nhận lấy sự sửa trị và hiểu biết về những gì chúng ta có thể làm để làm cho chúng ta trở nên Cơ-đốc nhân tốt hơn. Nếu tôi có một điều trong đời mà tôi ao ước, là trở thành một Cơ-đốc nhân tốt hơn tôi. Và tôi tin chắc đó là tiếng kêu trong lòng của mỗi linh hồn ở đây tối nay, là trở nên một Cơ-đốc nhân tốt hơn.

⁹³ Cách đây một thời gian, tôi đang đi xuống một con đường, và tôi, lái xe với một tốc độ khá nhanh, và tôi quan sát như thường lệ, bởi tôi lái xe, một mình. Và đó là một sự lái xe đơn độc khi bạn đang lái xe một mình. Anh em không thể bật ra-đi-ô lên, trừ phi có một số mạng lưới gia đình này nơi anh em có thể nghe nhạc tôn giáo, bởi vì đó là tất cả những điều mà sẽ lấy chính Thánh Linh lìa khỏi anh em.

⁹⁴ Và bất cứ nơi nào tôi đi, sau khi tôi đã già đi một chút, ồ, tôi mang theo một tập giấy nhỏ. Và khi Chúa bày tỏ điều gì đó cho tôi, tôi chỉ ghi lại nó. Và tôi thậm chí đã viết trên báng súng của mình, trong rừng, với một viên đạn. Và những điều như thế, chỉ để có được một ý tưởng được trình bày cho tôi. Lấy một miếng vải ra khỏi quần áo của tôi, hay cái gì đó, và viết trên đó. Điều gì đó khác, để giữ Sự đẹp trong tâm trí tôi.

⁹⁵ Và khi tôi lái xe dọc theo, xuống con đường này, tôi để ý thấy một bảng hiệu lớn rất đẹp. Và thông thường, anh em biết đấy, họ có rất nhiều thứ được dán trên những bảng hiệu này, nhưng tôi không bao giờ để ý những điều như vậy trên bảng hiệu nào

đó. Thường thường họ có những bức hình vẽ—về những phụ nữ ăn mặc hở hang, hay điều gì đó khác, đang quảng cáo cho một nhãn hiệu thuốc lá nào đó, hay—hay rượu uýt-xki, hay bia, hay cái gì đó, những tấm bảng hiệu chói sáng vĩ đại. Nhưng trước sự ngạc nhiên của tôi, ngay từ cái nhìn đầu tiên, nó đã thu hút sự chú ý của tôi, bởi vì nó không hoàn toàn bị bôi bẩn lên với điều gì khác. Không có gì bôi bẩn trên nó. Và tôi chăm chú nhìn lại, để xem.

⁹⁶ Đó là một tấm bảng đẹp. Và đặt ở một nơi chính xác, chỉ nơi mà, khi anh em quay góc này, anh em không thể tránh khỏi việc nhìn thấy dấu hiệu. Và trước sự ngạc nhiên của tôi, nó có một từ được viết ngang qua nó, “Đói không?” Chỉ là, “Đói không?” Tất cả chỉ có thể thôi. Rồi tôi để ý một chữ nhỏ bé ở dưới cùng của tấm bảng, nói, “Ba dặm phía trước.” “Đói không? Ba dặm phía trước.”

⁹⁷Ồ, tôi bắt đầu nghiên cứu về điều đó. Người ta không phải quá nhiều...Thông thường, nếu họ có một nhà hàng phía trước, họ—họ đang cố gắng bán chạy hơn người khác; bức tranh, những miếng thịt nướng nóng hổi, và vân vân. Và khi anh em đi vào, anh em thường không tìm thấy bất cứ miếng nào giống như được quảng cáo, nhưng chỉ là một—một sự quảng cáo. Nhưng điều này dường như có một cách tiếp cận khác lạ.

⁹⁸Và chúng ta biết rằng thời đại mà chúng ta đang sống ngày nay, nó trả tiền để quảng cáo. Và chúng ta thấy, rằng, những người này mà đang đạt được tiến bộ lớn như vậy trong kinh doanh là—là những người vĩ đại về quảng cáo. Họ—họ đưa nó lên truyền hình. Họ bôi nó trên các tấm bảng, ở mọi nơi người ta có thể, để quảng cáo sản phẩm của họ. “Hút điếu này; không một tiếng ho trong một xe tải.” Và, “Đầu lọc của người biết suy nghĩ,” và lời khuyên của người khác, hay điều gì đó giống như thế. Về...và...“Làm sống động, sống lâu hơn,” với bia của họ. Và tất cả những thứ như thế, đó là quảng cáo. Và họ khấu trừ nhiều khoản thuế thu nhập của họ, chỉ vì quảng cáo. Và nó chắc chắn được mang lại kết quả.

⁹⁹Vì vậy nếu nó được đền đáp, cho điều đó, tôi bắt đầu nghĩ, “Thế thì tại sao Cơ-đốc giáo không trả tiền nếu nó được

quảng cáo?”

¹⁰⁰Ồ, tôi nghĩ, lúc đó, “Điều gì—điều gì là sự quảng cáo?” Anh em phải có điều gì đó khác một chút với những người còn lại của họ đã có, hoặc nếu nó thật quá bình thường, giống như những việc của thế gian, nó sẽ không bao giờ thu hút sự chú ý của thiên hạ. Bây giờ, nếu một người tìm kiếm một chiếc xe hơi, người đó sẽ đi qua dấu hiệu đó. Nhưng nếu người đó đói, anh ta sẽ tìm kiếm dấu hiệu đó.

¹⁰¹Vì vậy tôi tin rằng Cơ-đốc nhân là tấm biển quảng cáo của Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng mỗi người trong chúng ta là tấm biển quảng cáo của Đức Chúa Trời. Và chúng ta không phải làm quá nhiều về điều đó, như chúng ta làm. Chỉ đơn giản là sống một cuộc sống như vậy mà sẽ khiến nhiều người khao khát được giống như anh em.

¹⁰²Bây giờ, tôi để ý trên bảng quảng cáo này, một bảng quảng cáo nói riêng này, nó đã không tuyên bố điều gì, nhưng chỉ hỏi câu hỏi, bạn có “Đói không?” Và anh em không thể bán cho ai bất cứ thứ gì để ăn trừ khi anh em đói. Điều đầu tiên mà quảng cáo làm, người đi ngang qua phải nhìn thấy nó.

¹⁰³Bây giờ, cách duy nhất mà thế giới sẽ từng thấy Đấng Christ là khi người ấy, họ, thấy Điều đó ở trong anh chị em và tôi. Đó là cách duy nhất họ từng thấy Đấng Christ. Lương tâm của họ—của họ không nhạy cảm trước cảnh hoàng hôn, trước tiếng chim hót, với lá cây, và—và cỏ, và những bông hoa; và âm nhạc, và Sứ điệp và vân vân, mà chúng ta vui thích sau khi chúng ta đã tìm thấy Đấng Christ. Nhưng, cho đến khi chúng ta đến chỗ mà chúng ta bày tỏ Đấng Christ!

¹⁰⁴Bây giờ, hãy nhớ điều đó. Mỗi người trong anh chị em, từ tối nay trở đi, hãy nhớ, anh chị em là những tấm biển quảng cáo của Đức Chúa Trời. Và anh—anh chị em là người đại diện quảng cáo của Đức Chúa Trời. Bây giờ, thế gian sẽ nhìn vào anh chị em, để thấy Đấng Christ là gì. Vì vậy chúng ta không muốn bôi nhọ quá nhiều thứ trên đó, để làm chứng về những điều mà chúng ta thực sự không có. Trước tiên chúng ta hãy là điều đó. Rồi khi chúng ta là thế, thì thế gian sẽ thấy Đấng Christ ở trong anh chị em và tôi.

105 Điều đầu tiên, mà, bất kỳ sự quảng cáo nào, là người ta phải xem nó.

106 Rồi, điều tiếp theo, họ phải muốn có nó. Bây giờ, nếu họ thấy điều đó và không muốn có nó, thì điều đó khác hẳn. Nhưng anh em không đưa ra một lời quảng cáo vô ích.

107 Nhưng nếu họ, trước tiên, phải nhìn thấy nó, và rồi chúng ta phải làm cho nó thật hấp dẫn đối với họ. Ồ, tôi hy vọng chúng ta thấy điều đó, sự hấp dẫn của sự cứu rỗi, những gì nó làm cho con người. Chúng ta phải thu hút thế giới đến với Đấng Christ. Và Phúc âm có một sự hấp dẫn. Nó có điều đó cho những người đang đói khát Đức Chúa Trời. Nó chỉ thu hút những người đang đói và khát, và đó là những người mà chúng ta đang đi ra vì họ. “Không ai có thể đến với Ta, nếu Cha Ta không kéo người ấy đến.”

108 Nhưng có rất nhiều điều mà Cha đã kéo đến, và đang đói khát tìm thấy Đức Chúa Trời, và tuy nhiên không biết tìm thấy Ngài ở đâu, bởi vì những người được cho là những tấm bảng quảng cáo lại quá bận tâm với những điều thuộc về thế gian, cho đến nỗi họ không thể thấy rằng mình đã có nhiều hơn những gì mình đã có trước khi họ đến với Ngài. Họ sống như thế gian. Họ nói chuyện giống như thế gian. Họ hát những bài hát giống như thế gian. Họ ăn mặc giống như thế gian, tôi muốn nói, đặc biệt là phái nữ. Và họ hành động giống như thế gian. Họ đi đến những chỗ thuộc về thế gian. Họ tham dự những cuộc vui chơi trần tục.

109 Người nào đó đã nói với tôi, ngày nọ, về một mục sư nào đó. Và tôi ưa thích người đó. Không nghi ngờ gì ngoài ông ấy là một người vĩ đại. Ông ấy nói, “Nhưng ông ấy đã nói rằng—rằng anh là những kẻ cuồng tín thánh,” với tôi, rằng tôi là một kẻ cuồng tín thánh.

110 Tôi nói, “Ồ, tôi—tôi—tôi không nghĩ là tôi là vậy. Nhưng,” tôi nói, “tôi—tôi muốn trở nên thánh khiết. Và nếu Chúa đã từng bảo tôi lẩn, tôi nghĩ tôi sẽ lẩn. Nhưng tôi—tôi muốn trở nên thánh thiện, dù sao đi nữa, sống một đời sống *thánh khiết*, có nghĩa là ‘sự trong sạch trước mặt Đức Chúa Trời.’”

111 “Và vì vậy ông ấy nói, ồ, rằng anh chạy ra nước ngoài, và đi khắp nơi như thế, và tự biến mình thành một nhà truyền giáo.

Không giáo hội nào sai anh đến, và anh chỉ tự tay mình trở thành một nhà truyền giáo.”

112 “Ồ,” tôi nói, “nếu tôi tự tay mình trở thành một nhà truyền giáo, thì sẽ không bao giờ thu hút sự chú ý của thế giới, bởi vì họ không tìm kiếm điều đó. Họ đang tìm kiếm Đấng Christ.”

113 Và chúng ta thấy, rằng, những người đó và những người nghĩ những điều đó...Có hai hạng người khác nhau; Đức Chúa Trời có hai hạng người khác nhau.

114 Có những người mà Đức Chúa Trời sử dụng để ở nhà, và thương xót người đau, và chôn người chết, và hôn những đứa trẻ, và làm lễ kết hôn cho những người trẻ tuổi của họ, và đại loại như thế. Nhiều người trong những người đó không biết thế nào là mang một thanh gươm, và đi ra đó với thanh gươm hai lưỡi trên tiền tuyến. Họ không biết trận chiến là gì, để chiến đấu chống lại kẻ thù. Họ đi ra đây, và họ là những người thông minh, những nhà thần học, những con người vĩ đại, là những người có thể đứng với, đưa ra một bài giảng thật quá cảm động, và cũng có thể nói chuyện với ngôn ngữ như vậy, cho đến nỗi Webster hầu như không biết họ đang nói gì. Họ đã có những tấm bằng đại học, nhưng điều đó ỒN thôi khi anh em đang nói chuyện với một nhóm trí thức chỉ đang tìm kiếm một hội thánh địa phương.

115 Nhưng khi anh em ra ngoài chiến tuyến, nơi mà những người đó có nhiều hơn thế, họ phải thấy Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng trong sự bày tỏ, nếu không anh em sẽ không bao giờ bán nó cho họ. Họ phải thấy Đấng Christ trong sự sống lại của Ngài. Vâng, thưa quý vị.

116 Những người đó không biết cầm Gươm hai lưỡi là gì, để chiến đấu từ đầu đến ngón chân với kẻ thù ở đó. Nơi mà ma quỷ và các phù thủy, và mọi thứ khác, đang đứng ở đó, thách thức anh em trên mọi phương diện. Và nơi con người, những người đã đọc Kinh Thánh đó, nói, “Nếu Chúa Jêsus Christ hôm qua, và cho đến đời đời không hề thay đổi, xin cho tôi thấy Đức Thánh Linh thực hiện giống như Ngài đã làm ở đó.” Thấy không? Thế thì anh em không thể lấy một—một học bổng và làm điều đó.

117 Phải có Quyền năng và sự sống lại của Chúa Jêsus Christ để

sản sinh ra điều đó. Vâng. Và bây giờ đó là những gì những người bản xứ đang đói khát tìm kiếm. Họ phải thấy Nó, và họ phải muốn có Nó.

118 Và đó cũng là điều mà đất nước này đã có. Đó là lý do, tối nay, mà chúng ta có tất cả những lời cảnh báo này về một cuộc chiến tranh nguyên tử, là bởi vì các dân tộc đã thấy Nó, dân tộc này có, và không muốn có Nó. Và đó là lý do mà sự phán xét Thiên liêng ở trên họ. Là bởi vì chúng ta đang ở trong, được cân trên cái cân.

119 Tôi đã thấy Tổng thống của chúng ta ở đâu, Ông Kennedy, Tom, tôi tin tên của ông ấy là, Kennedy, người đã phải xuống vì điều này, rất nhiều sĩ quan, xuống cho cuộc chiến phân biệt chủng tộc này. Ông đã sai xuống hơn bốn trăm người, xuống miền Nam, để ngăn chặn cuộc chiến phân biệt chủng tộc này. Và khi ông đã có tất cả, với đường lối đầy đủ của mình, họ không thể gửi đi nữa, ông đã có chính xác sáu trăm sáu mươi sáu người. Nó đã được đăng trên tạp chí *Time*. Ồ, giá mà dân sự chỉ thuộc linh, có thể thức dậy và thấy “sáu trăm sáu mươi sáu” là gì. Chính xác những gì họ đã có. Đó là trong tạp chí *Time* của tháng này.

120 Bây giờ, chúng ta thấy rằng, cho đến khi người ta bắt đầu muốn có Đức Chúa Trời, cho đến khi người ta bắt đầu khát khao! Chúa Jêsus phán, “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Vậy thì, anh em phải đói và khát Nó.

Chúng ta là những tấm biển quảng cáo của Đấng Christ.

121 Và Đấng Christ là nhà tài trợ của chúng ta, vì sự bảo trợ này là bởi Đấng Christ. Và Ngài đang ban cho chúng ta Sự sống của chúng ta, để bảo trợ cho Ngài. Bây giờ, bạn sẽ là người như thế nào nếu bạn bảo trợ cho người nào đó? Chúng ta nên là loại người gì nếu chúng ta được—được Đấng Christ bảo trợ? Ngài ban cho chúng ta sự cứu rỗi. Ngài ban cho chúng ta sự chữa lành. Ngài ban cho chúng ta sức khỏe và sức mạnh. Và Ngài ban cho chúng ta thức ăn. Ngài ban cho chúng ta những ngôi nhà của chúng ta. Thế thì, chúng ta được Đấng Christ bảo trợ. Và những người ngũ tuần, những người mà được đầy dẫy Đức Thánh Linh, là những người bảo trợ của Chúa Jêsus Christ. Họ đã được bảo

trợ bởi Chúa Jêsus Christ, và được ban cho Đức Thánh Linh, để làm gương cho dân sự.

¹²² Chúng ta nên là gì, ngày nay? Hội thánh nên ở đâu, ngày nay? Chúng ta nên như vậy, trong tình trạng như vậy, điều đó sẽ khiến cả thế giới muốn được giống như chúng ta. Bởi vì nhiều người đi xuống đường phố và nói, “Đó là một người, tôi có thể bắt đồng với người đó, về sự Dạy dỗ tôn giáo của anh ta. Nhưng tôi nói với anh em một điều, đó là một Cơ-đốc nhân chân chính.” Nên là những người phụ nữ đi xuống phố, nói, “Cô ấy có thể trông lỗi thời. Cô ấy có thể không giống như những người phụ nữ còn lại mà quý vị thấy. Nhưng nếu có một Cơ-đốc nhân trong thị trấn này, thì đó là cô ấy.” Bởi vì, chúng ta được Chúa Jêsus Christ bảo trợ. A-men.

¹²³ Ồ, chúng ta sẽ là loại người gì, nếu chúng ta là những tấm bảng quảng cáo của Ngài và chúng ta được Ngài bảo trợ? Thế thì, trong Đấng Christ, là Đấng mà chúng ta có được Sự Sống của mình, và chúng ta có được sức mạnh của mình, và chúng ta có được tất cả những gì chúng ta có, đến từ Đấng Christ. Ngài là nhà tài trợ của chúng ta. Ồ, tôi rất biết ơn vì điều đó!

¹²⁴ Vì vậy, chúng ta phải giống như Ngài. Hãy cẩn thận những gì chúng ta làm, những gì chúng ta nói, những gì chúng ta làm trong đời sống hàng ngày của mình, bởi vì chúng ta được bảo trợ bởi Đấng Christ. Chúng ta nên bước đi như thế nào nếu chúng ta được Đấng Christ bảo trợ? Chúng ta nên nói gì nếu chúng ta được Đấng Christ bảo trợ? Nếu ai đó nói điều ác chống lại chúng ta, chúng ta phải nói gì nếu chúng ta được Đấng Christ bảo trợ? Chúng ta phải giống như Đấng Christ. Không đúng thế sao?

¹²⁵ Bây giờ, bây giờ, chỉ có một điều... Và một điều khác chúng ta phải làm, không chỉ một điều, nhưng còn điều khác mà chúng ta là những mục sư truyền đạo phải làm. Chúng ta phải rao giảng một Phúc Âm hấp dẫn cho người đói khát.

¹²⁶ Bây giờ, nếu chúng ta rao giảng một Phúc âm xã hội, và nói rằng, “Ồ, anh nên đến gia nhập giáo phái của chúng tôi. Chúng tôi có thêm hơn bốn ngàn năm ngoái, trong tổ chức của chúng tôi.” Không phải thế. “Ồ, nếu anh đến nhà thờ của tôi, hay trở thành một thành viên của giáo hội tôi, chúng tôi sẽ thấy rằng

anh được chăm sóc trong...khi anh già đi. Và anh là một thành viên trung tín, giống như một chính sách bảo hiểm, anh sẽ được chăm sóc khi về già. Chúng ta sẽ thấy điều đó.” Đó vẫn không phải là sự hấp dẫn.

127 Điều mà chúng ta muốn làm là rao giảng một Phúc âm hấp dẫn một thế giới đói khát.

128 Bây giờ, làm thế nào anh em có thể kêu gọi một thế giới đói khát đang muốn thấy họ đến từ đâu, họ là ai, và họ đang đi đâu, trừ phi anh em rao giảng một Phúc âm làm sống lại Đấng Christ trong một bầu không khí sống động, ngay tại đây chung quanh chúng ta bây giờ? Chúng ta không thể làm điều đó. Không có cách nào. Chúng ta, chúng ta có thể gia nhập, chúng ta có thể gia nhập hội Tam điểm, hội—hội Ái Hữu, hay bất cứ hội đoàn nào khác, gia nhập hội đoàn nào đó cũng sẽ tốt.

129 Nhưng chúng ta rao giảng một Phúc âm hấp dẫn những người đói khát, mà sẽ bắt lấy những người đang đói khát sự công bình. “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Bây giờ, họ sẽ như thế nào? “Người công bình sẽ được no đủ.” No đủ với điều gì? Đức Thánh Linh.

130 Kinh Thánh nói, “Ê-tiên là một người đầy dẫy...” Đầy dẫy điều gì? Đầy dẫy quyền năng. Đầy dẫy đức tin. Đầy dẫy tình yêu thương. “Đầy dẫy Đức Thánh Linh.” Đó là những gì đã tạo nên ông là gì, là bởi vì ông được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Ông là một tấm bảng quảng cáo chân thật cho Đấng Christ.

131 Khi ông đứng đó, sáng hôm đó, tại tòa Công luận, và họ đã buộc tội ông. Họ nói, “Người này,” tất cả những gì ông đang làm. Và ông đã đứng một mình, chỉ một mình ông, ra trước tòa Công luận lớn. Có lẽ hai hay ba ngàn người Do Thái, hay năm ngàn người, đang đứng đó với một ngón tay xĩa xỏi.

132 Kinh Thánh nói, khi ông bước ra đó, rằng, “Khuôn mặt của ông trông giống như một Thiên sứ.” Điều đó không có nghĩa là ông có một Ánh sáng chiếu ra từ mặt ông. Một thiên sứ sẽ là một sứ giả mà biết ông đang nói về điều gì. Ê-tiên bước ra đó, không sợ chết. Ông không sợ điều gì, bởi vì ông biết mình đang nói về điều gì.

133 Như Phao-lô đã nói, “Tôi biết Đấng tôi đã tin, và tôi tin chắc Ngài có thể giữ điều mà tôi đã giao phó cho Ngài.”

134 Nhưng Ê-tiên đã bước ra đó, trước tòa Công luận đó, giống như một con chiên giữa một bầy sói, đang gào lên vì máu của mình. Và họ đã buộc tội ông, và chỉ ngón tay buộc tội vào ông. Ông đã làm gì? Ông nói, “Hỡi các ông và các anh em, Đức Chúa Trời của sự Vinh hiển đã hiện ra với tổ phụ chúng ta, Áp-ra-ham, khi người còn ở Mê-sô-bô-ta-mi, trước khi người được gọi ra.” Cứ tiếp tục xuyên suốt và mang nó xuống, tất cả lịch sử về Áp-ra-ham, và cách mà qua ông sẽ mang vào dân Ngoại. Và khi ông tiếp tục xuống một nơi nào đó...Hãy nhìn ông, đầy dẫy Đức Thánh Linh. Họ đã, đang chờ đợi, thật sự không thể chờ đợi cho đến khi họ có thể tra tay vào ông. Ông nói, “Hỡi các người cứng cổ, lòng và tai chẳng chịu cắt bì, các người cứ chống lại Đức Thánh Linh hoài. Tổ phụ các người thế nào, thì các người cũng thế ấy.” Ông là tấm bảng quảng cáo của Đức Chúa Trời.

135 Và khi họ ném đá ông đến chết, ném ông ra bên ngoài thành phố và ném đá ông đến chết, khi ông sắp chết, ông đã ngẩng đầu lên Trời và cầu xin sự tha thứ cho những người đã ném đá ông, giống như Chúa Jêsus đã làm tại thập tự giá.

136 Rồi, Đức Chúa Trời thấy tấm bảng quảng cáo nhỏ của Ngài được gỡ xuống. Ê-tiên ngược lên Trời, nói, “Kìa, tôi thấy các tầng trời mở ra, và Chúa Jêsus đang đứng bên hữu Đức Chúa Trời.” Và ông đã ngủ thiếp đi trong cánh tay của Đức Chúa Trời. Ông là một tấm bảng quảng cáo cho một thế giới đói khát.

137 Anh em nói, “Ồ, có bao nhiêu người ở đó? Anh đã nói có lẽ có năm ngàn người. Bao nhiêu người trong họ được cứu?”

138 Đã có một người. Ông không hề chấp nhận nó ngay lúc đó, nhưng nhiều năm sau đó. Ha-lê-lu-gia! Ở nơi nào đó, ảnh hưởng của anh em không bao giờ chết. Có một người giữ áo khoác, Sau-lơ, người Pha-ri-si trẻ tuổi đó đang đứng đó, quan tâm và làm chứng về cái chết của ông. Nhưng khi ông nhìn thấy sự quảng cáo đó về Quyền năng của Đấng Christ phục sinh trong con người nhỏ bé đó, nó không bao giờ phai nhạt khỏi ông. Cũng người đó, Phao-lô, người đang đứng đó sáng hôm ấy, đã dẫn dắt hàng vạn

linh hồn đến với Đấng Christ, bởi vì một người đã sẵn lòng dâng đời sống mình để làm bằng quảng cáo cho Chúa Jêsus Christ.

139 Chúng ta nên làm gì ngày hôm nay? Cho dù, chúng ta không phải có những cử tọa lớn. Chúng ta không phải giảng cho mười ngàn người. Chúng ta thậm chí không phải giảng. Chúng ta có thể là bằng quảng cáo của Đức Chúa Trời. Làm sao anh em biết rằng đời sống của mình có thể không bắt đầu từ một người trẻ nào đó dựa trên Phúc âm? Một số người trong các ông lớn tuổi, thấy những người phụ nữ lớn tuổi, bắt đầu từ một số thanh niên trên cánh đồng ngoài đó, sẽ thu phục mười ngàn linh hồn cho Đấng Christ, là bởi vì người đó đã thấy Đấng Christ trong anh em, mà anh em đã trình bày Đấng Christ cho người ấy, trong Quyền năng đơn sơ của Phúc âm. Vâng.

140 Tôi nghĩ chúng ta cần Đấng Christ. Vâng, thưa quý vị. Cách duy nhất chúng ta thấy Đấng Christ là khi Ngài phản chiếu trong mỗi người với nhau. Tôi thấy Đấng Christ trong anh chị em. Anh chị em thấy Ngài ở trong tôi. Đó là cách chúng ta nhìn xem Đấng Christ. Tôi đến với buổi nhóm. Tôi bắt đầu giảng. Tôi quan sát mọi người. Anh em có thể thấy họ có quan tâm hay không, chỉ một vài phút. Anh em nhìn qua cử tọa của mình. Anh em có thể biết anh em đang làm họ nhàm chán hay không. Thấy không? Và điều đầu tiên anh em biết, anh em thấy họ đang ngồi ở đó, bám vào với mọi Lời, dưới sự trông đợi. Thấy không? Tôi đang thấy Đấng Christ phản chiếu trong người đó, bởi vì người đang đói và khát khao Đức Chúa Trời.

141 Thế thì, tôi, rao giảng Phúc âm, ông ấy thấy Đấng Christ đang phản chiếu trong tôi. Tôi thấy Đấng Christ đang phản chiếu trong ông. Điều đó có nghĩa là Đấng Christ ở giữa chúng ta lúc đó. Amen. “Đói và khát.” Tôi quan sát cử tọa, họ tiếp nhận nó như thế nào. Nói điều gì khác, hãy xem Nó có ảnh hưởng gì trên họ. Nhìn xem gương mặt họ sáng lên, đầy sự vui mừng. Họ sẵn sàng ngay lúc đó để tiếp nhận điều gì đó. Đó là Đấng Christ. Tôi thấy Đấng Christ đang phản chiếu trong con người đó bởi vì Phúc âm, Phúc âm đơn sơ của Đấng Christ, đang nắm giữ trong lòng đó, bởi vì họ đang đói và khát.

142 Và tôi đã cho thấy một bằng quảng cáo ở đây, một sự quảng

cáo. Loại quảng cáo gì? Không phải với thần học nào đó, không phải với tín điều nào đó do con người tạo ra, nhưng với Đấng Christ đang sống giống như ngày hôm nay, như Ngài đã ở nơi xa kia, vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. A-men. Đúng thế. Họ thấy quyền năng đó của Đức Chúa Trời vận hành, quan sát Nó trên các tòa nhà, và thấy Nó chọn ra dân sự, phân biệt tấm lòng của họ, chữa lành người đau, bày tỏ những bí mật của lòng họ, làm cho người mù có thể thấy được. Đó là gì? Nó đang hấp dẫn. Đó là bằng hiệu của Đấng Christ. Và dân sự nhìn thấy Nó, và họ tập hợp lại, và họ ngợi khen Đức Chúa Trời. Tôi quan sát Nó trong họ khi họ đang ngợi khen Đức Chúa Trời. Họ nhìn xem Nó ở ngoài đây, khi Nó đi theo hướng này. Vì vậy, qua nhau, chúng ta thấy Đấng Christ phản chiếu Ánh Sáng của Ngài. Bây giờ, cho dù tôi có thể phản ánh Nó ở đây bao nhiêu đi nữa, trừ khi Nó cũng phản ánh trên anh em, thì chúng ta sẽ không bao giờ hiểu được Nó.

¹⁴³ Phúc Âm sẽ không có tác dụng trừ phi ai đó ở đó để nhận lấy Nó. Sẽ có nhiều người không nhận lấy Nó. Nhưng những người sẽ nhận lấy Nó, Nó sẽ phản ánh trong họ.

¹⁴⁴ Có lẽ có năm ngàn người sáng hôm đó tại sự hành hình của Ê-tiên, nhưng có một điều Nó được phản ánh trong đó. Thậm chí vào cuối đời, ông đã nói lúc đó, “Tôi thậm chí không xứng đáng được gọi là một trong những thánh đồ,” ông nói, “bởi vì tôi đã bắt bớ Hội thánh của Đức Chúa Trời, thậm chí cho đến chết.” Sự ưng thuận của ông đối với việc ném đá của người tử vì đạo đó, Ê-tiên, đã không bao giờ rời khỏi Phao-lô. Ông nói, “Tôi đã bắt bớ Hội thánh, thậm chí cho đến chết.” Thấy không? Nó không bao giờ rời bỏ ông, bởi vì ông đã thấy Đấng Christ được phản chiếu.

¹⁴⁵ Ê-tiên đã làm điều đó như thế nào? Ông không bao giờ thực hiện bất kỳ phép lạ nào, mặc dù ông biết rằng Đấng Christ là người thực hiện phép lạ. Ông biết tất cả những quyền năng này và các thứ. Nhưng ông đã làm gì? Ông chỉ trình bày đời sống của mình theo cách mà họ đã thấy rằng đó là quyền năng của Đấng Christ. A-men.

¹⁴⁶ Anh em có thể không bao giờ thấy một khả tượng. Anh em có thể không bao giờ đặt tay lên người đau, và cảm thấy nhiệm

vụ của Đức Chúa Trời Toàn Năng làm cho một bộ xương của con người trở lại với sự sống. Anh em có thể không bao giờ thấy Ngài đứng nơi xa trong ba hay bốn cầu vồng. Anh em có thể không bao giờ nhìn thấy hình ảnh của Ngài. Anh em có thể không bao giờ nghe tiếng Ngài. Nhưng anh em vẫn có thể là một bản hiệu mà sẽ phản ánh Chúa Jêsus Christ, bởi một đời sống rất tinh khiết và không pha tạp khỏi thế gian. Không lộn xộn với những thứ bẩn thỉu xung quanh cuộc sống của mình; nhưng là một điều tinh khiết, mà nó sẽ làm cho tấm lòng đói khát được giống như anh em. A-men.

147 Anh em là muối của đất. “Nếu muối đã mất mặn đi, thì nó sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại?” Đúng vậy. Đói và khao khát! “Hãy để sự sáng của các người chiếu ra trước mặt người ta, để họ có thể thấy những việc lành của các người, thấy những gì các người làm, và làm vinh hiển Cha ở trên Trời.” Đói! Những tấm bản chỉ dẫn! Đang phản chiếu! Tuyệt vời! Vâng, thưa quý vị.

148 Bây giờ, chúng ta cũng không muốn làm điều này. Chúng ta không muốn bán tháo điều đó, chỉ nói, “Ồ, tôi đã cải đạo tối hôm qua. Ha-lê-lu-gia! Cả thế giới...” Anh em không thể làm điều đó. Đó là một sự bán tháo. Nếu chúng ta làm điều đó, sản phẩm không tốt lắm. Nếu anh em thật sự sống tốt, hãy nói, “Tôi biết có lần, tôi—tôi đã sống tốt trong hai tuần sau khi tôi được cải đạo. Tôi đã sống hai, tôi đã sống—tôi đã sống hai tuần, một đời sống hoàn hảo.” Đó là việc bán thanh lý. Điều đó giống như thuốc Hadacol này mà chúng ta vừa có, không có gì ngoài một đồng vitamin gói lại với nhau, và nó đã không kéo dài ngoài một thời gian ngắn. Cuối cùng nó đã mờ đi.

149 Anh em muốn là một Cơ-đốc nhân hàng ngày, Cơ-đốc nhân hàng giờ, Cơ-đốc nhân hàng năm, không phải là một sự mua bán nhanh. Nhưng hãy để Ánh sáng của anh em chiếu sáng như vậy.

150 Nếu anh em bước đến với một người và mời người đó tiếp nhận Đấng Christ, người ấy cười vào mặt anh em, đừng bỏ đi và nói, “Ồ, chẳng có gì với Nó, nếu không ông ấy sẽ chấp nhận Nó.” Không. Đó là một vụ mua bán Hadacol. Chúng ta không bán Hadacol.

¹⁵¹ Chúng ta đang bán Phúc Âm, quyền năng của Đức Chúa Trời hằng sống, Đấng Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Nếu thế gian ghét anh em, họ đã ghét Đấng Christ trước khi họ ghét anh em, vì cùng một nguyên nhân đã đẩy Ngài đến thập tự giá. Nhưng chúng ta là những người đại diện của Ngài. Chúng ta là những bảng quảng cáo của Ngài. Chúng ta quảng cáo Ngài.

¹⁵² Không cần phải có nhiều thứ hào nhoáng, rất nhiều, “Tiến sĩ, Tiến sĩ Triết, Tiến sĩ Luật! Giáo hội vĩ đại, được thánh hóa của ông A gì đó và ông B gì đó, được thành lập ở đó *như vậy-như vậy* và *như vậy-như vậy*! Chúng ta có *như vậy-như vậy* và *như vậy-như vậy*!”

¹⁵³ Chỉ làm cho họ đói khát. A-men. Một bảng quảng cáo đơn sơ, trong sạch với Đấng Christ đã viết khắp đời sống của anh chị em, “Những người đó sẽ thấy những việc lành của anh chị em và làm vinh hiển Cha ở trên Trời.” Chính là điều đó.

¹⁵⁴ Đừng bị bôi bẩn với rác rưởi của thế gian. Đừng cố gắng quảng cáo chính mình như người nào đó nói, “Ồ, tôi thuộc về hội A gì đó, nhà thờ lớn này. Đó là nhà thờ lớn nhất trong thành phố.”

¹⁵⁵ Chúng ta có một người ở gần khu phố của chúng ta ở trên đó, mà đã rời khỏi nhà thờ nhỏ ở đây trên đường cao tốc, để đi đến một nhà thờ lớn hơn, bởi vì, họ nói, “Một lớp người tốt hơn đã đến đó.” Một lớp người tốt hơn chẳng? Thấy không? Họ không biết. Trí óc của họ—của họ trở nên đầy bụi bặm. Nó—nó—nó bị bôi bẩn với những thứ của thế gian. Một lớp người tốt hơn chẳng?

¹⁵⁶ Một hạng người tốt là gì? Một dân được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Nếu họ quá nghèo họ không biết bữa ăn kế tiếp đến từ đâu. Đó là hạng người duy nhất mà xứng đáng bất cứ điều gì. Họ là những người được sanh lại.

¹⁵⁷ Khi Chúa Jêsus đến, Ngài phải lấy hạng người nào? Những người ít học, những người đánh cá, những người...Phi-e-rơ, sứ đồ, vị đại thánh đồ người đã được ban cho những chìa khóa của Thiên đàng, thậm chí không thể ký tên của chính mình; ông ta có mùi cá từ những con cá cũ và các thứ, một chiếc tạp dề cũ dính

đầy dầu mỡ. Chúa Jêsus đã nhận lấy hạng người đó. Ngày nay, họ sẽ đuổi ông ra khỏi nhà thờ nếu ông đến, đứng, để thờ phượng. Hiểu không?

¹⁵⁸ Mọi người đang tìm kiếm “giai cấp.” Và anh em có biết ma quỷ sống trong giai cấp không? Anh em có biết điều gì đã gây ra trận chiến đầu tiên trên Thiên đàng không? Là khi Lucifer thiết lập một tầng lớp dân sự lớn hơn, có một tầng lớp Thiên sứ tốt hơn, hẳn nhiên. To lớn, một vương quốc lớn hơn, một vương quốc sáng sủa hơn, sáng láng hơn Mi-ca-in đã có. Và hẳn đã bị đuổi ra khỏi Thiên đàng. Thấy đẳng cấp đến từ đâu không? Hãy tránh xa đẳng cấp.

¹⁵⁹ Người đói không muốn có đẳng cấp. Người đói muốn có thức ăn. Vâng, thừa quý vị. Người lạnh muốn có lửa, không phải là một bức tranh, về một ngọn lửa. Và những người khát, khao khát Đức Chúa Trời, muốn có Phúc âm và quyền năng của Chúa Jêsus Christ. A-men. Cho dù nó đơn giản thế nào đi nữa, thế nào—thế nào không....không được ưa chuộng thế nào đi nữa, họ muốn có thực tế.

¹⁶⁰ Một người sắp chết, một người biết mình phải gặp Đức Chúa Trời, không quan tâm đến bất cứ giai cấp nào. Anh ta muốn tìm thấy Đức Chúa Trời. Anh ta muốn tìm thấy sự đảm bảo, rằng khi anh ta đi xuống dòng sông, sẽ có người nào đó ở đó gặp anh ta và chỉ đường cho anh ta. Anh ta muốn điều gì đó mà neo anh ta bây giờ, mà biết, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống. Vào những ngày sau rốt, Ngài sẽ đứng trên đất.”

¹⁶¹ “Vì tôi tin chắc rằng bất kỳ việc bây giờ, việc hầu đến, hoặc sẽ đến, đói khát, nguy hiểm, hoặc chẳng một điều nào khác, có thể phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ.” Đó là những gì họ muốn, muốn điều gì đó mà...

¹⁶² Không phải là niềm tin giả tạo, điều gì đó bán tháo, “Và đi qua đây và gia nhập giáo hội này.” Tôi muốn điều gì đó mà... Nói, “Ồ, tôi sẽ đi xuống và gia nhập giáo hội. Tôi sẽ có một buổi nhóm dâng mình, mục sư sẽ làm phép báp-têm cho tôi một cách bí mật và nhận tôi vào hội thánh.” Không, không. Không phải thế. Đó là một trong những thứ bán hạ giá. Nó sẽ không bền đỗ đến cuối cùng.

¹⁶³ Tôi muốn sự cải đạo kiểu xưa thực sự, một người nam hay một người nữ sẵn sàng bước ra và nói, “Tôi sai rồi. Tôi muốn trở nên giống như người lân cận của tôi. Tôi ao ước được là một người phụ nữ giống như hàng xóm của tôi. Tôi muốn trở thành một người đàn ông giống như hàng xóm của tôi. Tôi muốn bước đi thật tin kính trước mọi người, để mọi người nghĩ về tôi giống như họ đã nghĩ về anh ấy. Tôi muốn được giống như Chúa Jêsus Christ.”

¹⁶⁴ Bây giờ, hãy nhớ, để kết thúc, tôi—tôi—tôi cứ tiếp tục. Nhưng, để kết thúc, tôi muốn nói điều này: Chúng ta không phải là những người bán hàng của Ngài, chúng ta là những tấm bảng quảng cáo của Ngài. Thấy không? Đừng nghĩ chúng ta là những người bán hàng của Ngài. Ngài không cần bất kỳ kỹ năng bán hàng nào, chỉ cần những tấm biển quảng cáo.

¹⁶⁵ Tôi đã từng làm việc cho Công ty Dịch vụ Công cộng. Và chúng ta đã có chiếc đèn Mogul này xuất hiện. Họ đã có một cuộc thi về điều đó. Bao giờ người nào bán được nhiều đèn nhất, đã có, ồ, một giải thưởng, và vân vân, và một phần trăm nào đó, họ đã bán được. Ồ, mỗi người, mỗi nhân viên, phải là người bán hàng cho những chiếc đèn này. Ồ, tôi phải nghĩ về điều gì đó như thế này, “Nếu sản phẩm được đảm bảo với tôi, công ty đã bảo đảm chiếc đèn ấy cho tôi. Bây giờ, nếu ngọn đèn đó tốt, nó sẽ tự bán. Và nếu nó không tốt, thì tôi đang đưa ra điều gì đó trên công chúng mà không đúng.”

¹⁶⁶ Tôi không bao giờ tin vào điều đó. Tôi không tin vào những thứ người bán hàng bị áp lực cao này. Đó là lý do tôi không tin vào tôn giáo. Nếu tôi có một sản phẩm tốt, nó sẽ tự bán. Đúng vậy. Nó sẽ bán chính nó.

¹⁶⁷ Vậy anh em biết tôi đã làm gì không? Tôi đi xuống đó, và tôi nói với người giám sát, tôi nói, “Những ngọn đèn này có được đảm bảo tuyệt đối không?”

“Được bảo đảm, chính xác.”

“Chúng sẽ không quay lại à?”

“Không, thưa ông.”

168 “Và chúng được đảm bảo không? Tay nghề và mọi thứ có được đảm bảo không?”

“Vâng.”

169 Tôi đã thấy họ chế tạo một thứ ánh sáng êm dịu tuyệt đẹp. Bất kỳ người phụ nữ nào cũng sẽ đánh giá cao chúng trong phòng. Anh em biết tôi đã làm gì không? Tôi chỉ chất lên cho tôi khoảng hai trăm cái trong số chúng, và tôi bắt đầu đi vòng quanh với mọi người mà tôi biết.

170 Nói, “Anh muốn gì, sáng nay, Billy? Tôi không thanh toán hóa đơn à?” Tôi đã phải thu thập hóa đơn.

171 Tôi nói, “Ồ, anh đã thanh toán hóa đơn của mình. Tôi muốn làm cho anh một cái khác.” Tôi nói, “Tôi có một ngọn đèn ở đây.”

“Ồ, tôi không đủ khả năng.”

172 “Nào chờ một chút. Chỉ không hề yêu cầu anh mua nó. Tôi vừa có một đồng đồ như vậy, tôi—tôi muốn đặt một cái trong nhà của anh. Anh cứ giữ nó một vài tuần, và tận hưởng nó, và tôi sẽ trở lại và lấy nó đi. Chúng tôi được cho là quảng cáo những cái này, chỉ lấy chúng ra, vì vậy tôi sẽ chỉ đặt nó trong nhà của anh.”

173 “Ồ, vậy thì, Billy, tôi—tôi thật sự không thể mua nó. Tôi không có tiền để mua nó.”

174 “Tôi thậm chí đã không yêu cầu anh mua nó, phải không? Tôi chỉ nói tôi chỉ muốn đặt nó trong nhà anh, để anh hưởng nó.”

“Không đùa chứ?”

175 “Không chút nào. Anh biết tôi. Tôi sẽ đến ngay và lấy nó. Tôi sẽ lấy lại nó trong hai tuần. Được rồi. Tôi sẽ đến ngay và lấy nó đi. Điều duy nhất tôi muốn anh làm, chỉ là...Tôi muốn đem nó ra khỏi xe tải của tôi, kiếm một chỗ để đặt nó. Tôi phải dỡ xuống rất nhiều cái ở đây. Tôi—tôi—tôi muốn lấy nó xuống khỏi xe tải của tôi. Tôi—tôi không muốn anh mua nó. Tôi không yêu cầu anh mua nó. Tôi chỉ yêu cầu để cho nó chỉ đặt ở đây.”

“Ồ, điều gì sẽ xảy ra nếu nó bị vỡ?”

“Đó là trách nhiệm của tôi. Tôi là người gánh chịu hậu quả.”

176 Tôi biết chiếc đèn sẽ tự bán được. Tôi biết nó là một sản phẩm thật. Tôi đặt đèn trong nhà. Tôi đã không thu hồi mười trong số

hai trăm. Tôi đã thắng cuộc thi. Bởi vì tại sao? Tại sao? Ngọn đèn đã bán chính nó. Anh em đã từng nhìn thấy nó, và thấy nó là gì, rồi anh em muốn có nó. Nó sẽ bán chính nó.

¹⁷⁷ Điều đó cũng giống như vậy. Chúng ta không phải có những tổ chức lớn để bán Đấng Christ. Chúng ta không phải có những thầy giảng có học vấn cao, và những người chải chuốt lịch sự là những thị trường, và những điều khác biệt của thành phố. Những gì chúng ta phải có là Đấng Christ. Và Đấng Christ bán chính Ngài. Anh em đặt Đấng Christ vào trong lòng một người, anh em không phải nói với anh ta, “Anh phải gia nhập tổ chức *này*, hay tổ chức *kia*.” Anh ấy đã bán sản phẩm rồi.

¹⁷⁸ Bạn có đói không? “Phước cho những kẻ đói khát.” Chúng ta đang chuẩn bị đến với bàn tiệc thánh bây giờ. Đối với những người chưa bao giờ, có lẽ, chưa bao giờ nhận lấy Đấng Christ trong đời sống mình...Nếu bạn là một Cơ-đốc nhân, thì bạn đang đói. Tôi đã là một Cơ-đốc nhân, ba mươi một năm nay, và mỗi ngày tôi đói khát Đấng Christ nhiều hơn khi tôi bắt đầu. Ngài trở nên ngọt ngào hơn khi ngày tháng trôi qua.

¹⁷⁹ Và tôi nhìn những tấm biển quảng cáo nhỏ của Ngài, khi tôi nhìn thấy chúng đi xuống đường phố, nhìn chúng trong bệnh viện ở đây, hãy quan sát họ trong giờ chết của họ, hãy xem họ ở ngoài đây khi họ đang ở trong sự thách thức, hãy xem người phụ nữ nhỏ bé đó, cách chị ấy giữ mình ở đó như một vị thánh chân thật, chân chính.

¹⁸⁰ Tôi đã đứng tại một quầy, ở đây cách đây không lâu, quan sát một cô gái trẻ. [Bảng trống—Bt.]...bắt đầu, quay lại. Nói, “Anh có biết Chúa Jêsus là Đấng Cứu Rỗi của anh không?” Và chàng trai cúi đầu xuống, chạy ra ngoài cửa, đấy, không hề nhìn tôi. Thế đấy.Ồ, cô ấy không biết tôi, nhưng tôi biết cô ấy. Tôi biết cô ấy. Tôi đã quan sát cô ấy. Bây giờ cô ấy đã kết hôn. Cô ấy đã kết hôn với một thầy giảng trẻ tuổi, và thật sự đang làm tốt.

¹⁸¹ Vì vậy, đó là nó, anh em thấy, tôi thích xem bảng quảng cáo đó. Tôi thích xem nó. Nó—nó làm cho tôi đói, đi đến nơi mà, ở đó, chúng ta có thể ăn, ăn Thức ăn thuộc linh. Bởi vì, tôi biết cô gái đó không thuộc về giáo hội. Cô là một Cơ-đốc nhân. Đúng vậy. Vâng. Anh em có thể nói.

¹⁸² Kinh Thánh nói, “Mặc dù Phi-e-rơ và Giăng...” (Sau khi họ chữa lành người đàn ông đó ở cánh cổng Đẹp; ông bị què từ khi còn trong bụng mẹ, đây, ông không có nhiều sức lực, ông không thể đứng lên được lâu, Phi-e-rơ phải đỡ ông để ông bước đi. Được chữa lành... Từ trong bụng mẹ, đây. Khi người ta đưa họ đến trước hội đồng và cấm họ giảng trong Danh Chúa Jêsus.) “Và người ta nhận biết rằng họ đã dốt nát,” Kinh Thánh nói. Những sứ đồ này, Giăng và Phi-e-rơ, là “những người dốt nát và không có học.” Họ không biết thần học vĩ đại nào. Họ là những người đánh cá, không thể ký tên của họ. Nhưng nói, “Người ta phải để ý đến họ, rằng họ đã ở với Chúa Jêsus.”

Họ là gì? Những biển quảng cáo, những biển quảng cáo.

¹⁸³ Ồ, chúng ta có thể tiếp tục. Xin Chúa giúp chúng con là những tấm biển quảng cáo. Nguyên xin Đền tạm Branham này ở đây, nơi nhỏ bé này được tận hiến và dâng hiến cho Đức Chúa Trời, xin cho nó tạo ra những bảng quảng cáo nhỏ trên khắp đất nước này ở đây, mà sẽ khiến cho cả dân tộc đang đói khát này đến với Đấng Christ, sẽ là lời cầu nguyện của tôi.

Chúng ta hãy cúi đầu chỉ một phút.

¹⁸⁴ Lạy Cha chí ái, chúng con thật là một dân được đặc ân có Đấng Christ trong đời sống và trong lòng chúng con. Chúng con rất biết ơn Ngài, Cha của chúng con. Chúng ta biết điều đó để biết Ngài là Sự Sống. Không phải để biết những tín điều, không phải để biết những quyển sách, nhưng để biết Đấng Christ là Sự Sống. Và, lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con là những người đã tìm thấy Ngài theo cách đó, Đấng Cứu Rỗi của chúng con, Đấng Chữa Lành của chúng con (sức lực của chúng con, sự giúp đỡ của chúng con—sự giúp đỡ của chúng con đến từ Chúa), chúng con tuyên bố rằng chúng con không là gì cả; chúng con không biết gì cả. Có một điều duy nhất mà chúng con biết hoặc mong muốn biết: Đó là Đấng Christ trong quyền năng phục sinh của Ngài. Vì hễ ai tin điều ấy thì có Sự sống Đời đời.

¹⁸⁵ Và chúng con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, rằng Ngài sẽ ban phước cho hội thánh nhỏ bé này và những người này ở đây vào đêm nóng nực này, vào buổi tối ngày Sa-bát này ở đây,

đang ngồi trong đèn tạm nhỏ, bằng gỗ này, chờ đợi những ơn phước của Đức Chúa Trời.

¹⁸⁶ Một vài từ lẫn lộn và đứng quăng được ban ra: sự đói khát, và một khách du lịch nhìn thấy bảng quảng cáo. Đức Chúa Trời ôi, xin làm cho chúng con rất đói và khát đến nỗi chúng con sẽ nhìn xem những tấm biển quảng cáo của Ngài, thấy đời sống Cơ đốc nhân. Xin cho chúng con là những tấm biển quảng cáo cho Ngài. Cầu xin Ngài phần chiếu Sự sống của Ngài cho một linh hồn đói khát, để họ có thể đói khi họ nhìn thấy bảng quảng cáo mà chúng con đang quảng cáo: “Đấng Christ, Đấng Bảo Trợ của chúng ta, đã ban cho chúng ta một đời sống bình an với đầy đủ niềm vui và sức mạnh trong linh hồn chúng ta.”

Và sống một cuộc đời để mọi người muốn được giống như Ngài; xin nhậm lời, Chúa ôi, xin ban cho nó cho tất cả chúng con.

¹⁸⁷ Và có lẽ có một số người ở đây chưa tìm thấy điều đó; nhưng tối nay họ đã nghiên cứu, và nhìn theo, đi suốt cuộc hành trình của cuộc đời đến với những người thánh thiện xưa khác: những người mẹ già đó của những ngày đã qua; người đàn ông mà họ đã cười nhạo ở góc phố và nghĩ rằng ông là một...mất trí, đang đứng ngoài đó rao giảng. Nhưng bây giờ họ thấy rằng người đàn ông đó là một tấm bảng quảng cáo. Ông là một dấu hiệu đang dẫn đường. Người mẹ được thánh hóa già nua đó đi xuống phố với mái tóc quấn sau đầu, ăn mặc lỗi thời, và tuy nhiên, những người trẻ tuổi chúng ta có thể đã cười nhạo họ và nghĩ, “Đó là loại đồ cổ gì vậy?”

¹⁸⁸ Nhưng chúng con nhận ra, Chúa ôi, đó là một bảng thông báo về Sự sống Đời đời. Chúng con đi ngang qua nó, thừa Cha. Chúng con lấy làm tiếc. Chúng con hối tiếc. Xin cho chúng con quay trở lại và rút lại điều đó tối nay, Cha ôi. Xin khiến cho chúng con như thế. Xin ban cho chúng con Sự sống. Chúng con muốn trông giống như các thánh đồ trước Ngài. Chúng con muốn hành động giống như thế. Người đàn ông đó mà chúng con đã nói xấu, người đàn ông đó mà chúng con đã làm âm ỉ, người đó không bao giờ nói lại một lời nhưng rất êm dịu. Ông nói, “Được rồi, con trai. Xin Chúa ban phước cho anh.” Và chúng con đã cười vào mặt ông và bỏ đi. Ô, Chúa ôi, không biết rằng đó là một bảng quảng cáo,

không biết rằng con người đó là bảng quảng cáo Sự sống Đời đời cho chúng con. Ông đã có Đấng Christ trong đời sống mình.

¹⁸⁹ Bây giờ, chúng con đang đói, Chúa ôi. Chúng con biết nơi nào để. Chúng con muốn đi đến nơi này mà dấu hiệu chỉ cho chúng ta, đến Đời Sọ nơi chúng con có thể tìm thấy loại sự sống đó. Nơi mà một linh hồn đói khát có thể được thỏa mãn. Vâng, nó không phải là ba dặm đường. Nó chỉ là một bước nữa.

¹⁹⁰ Đức Chúa Trời ôi, xin làm cho tội nhân đó, tối nay, thực hiện một bước: đến với Đời Sọ từ trong vũng lầy và tội lỗi mà anh ta ở trong. Xin cho người ấy đến gần Đời Sọ ngay bây giờ, và dừng lại, và nhìn lên, và nói, “Lạy Chúa, con đã thấy dấu hiệu của Ngài, và con đói. Xin đổ đầy linh hồn đói khát của con.” Xin nhậm lời, Cha ôi.

¹⁹¹ Trong khi chúng ta cúi đầu, có người nào đó ở đây tối nay muốn kéo lên bên cạnh Đời Sọ và nói, “Lạy Chúa, xin đầy dẫy linh hồn đói khát của con, làm cho con giống như một Cơ-đốc nhân thực sự, những Cơ-đốc nhân của Kinh Thánh, những Cơ-đốc nhân mà con thấy ngày nay, mà sống cho Đức Chúa Trời”? Anh chị em muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện không? [Người nào đó nói tiếng lạ và thông giải—Bt.] Anh chị em có muốn giơ tay lên bây giờ, và nói, “Xin nhớ đến tôi, Anh Branham”? Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

¹⁹² Lạy Cha Thiên thượng, đã có nhiều bàn tay giơ lên. Chúng con cảm ơn Ngài, nghe Thánh Linh Ngài phán lại với chúng con, mời họ đến với bàn tiệc của Chúa. Ô, Chúa ôi, xin cho họ nhận bước đi Đời đời đó ngay bây giờ (không bao giờ trở lại nữa), lên đến Đời Sọ, hãy để cho ánh sáng của họ chiếu sáng từ đó trở đi, hầu cho những người khác có thể nhìn thấy những việc lành, và ca ngợi Cha trên Trời. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con dâng họ cho Ngài giờ này, như những chiến tích của ân điển, qua Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁹³ Trong khi chúng ta vẫn cứ, với đầu cúi xuống bây giờ, chỉ một lát. Xem thử có ai muốn bước tới, xưng tội, cầu nguyện không.

Ngài chăm sóc anh,
 Ngài chăm sóc anh;
 Dù trời tươi sáng hay u tối,
 Ngài đều chăm sóc anh.

Ngài chăm sóc anh,
 Ngài chăm sóc anh;
 Dù trời tươi sáng hay u tối,
 Ngài đều chăm sóc anh.

Bây giờ các bạn hãy cúi đầu, hãy để những Cơ-đốc nhân hát.

Ngài chăm sóc anh,
 Ngài chăm sóc anh;
 Dù trời tươi sáng hay u tối,
 Ngài đều chăm sóc anh.

Ngài chăm sóc anh,
 Ngài chăm sóc anh;
 Dù trời tươi sáng hay u tối,
 Ngài đều chăm sóc anh.

¹⁹⁴ Cứ suy nghĩ khi mặt trời chiếu sáng, Ngài chăm sóc; khi những bóng tối đổ xuống, Ngài đều chăm sóc. Còn bóng của... trũng bóng chết thì sao? Ngài vẫn sẽ quan tâm đến anh em. Anh em sẽ không quan tâm đủ đến Ngài tối nay để bước lên và quỳ xuống với nhóm nhỏ này ở đây bây giờ chẳng? Hãy xưng tội của bạn, nói với Ngài rằng bạn muốn đến gần hơn với Đồi Sọ, bây giờ.

Ngài chăm sóc anh.

Ngài chăm sóc anh,
 Ngài chăm sóc anh;
 Dù trời tươi sáng hay u tối,
 Ngài đều chăm sóc anh.

¹⁹⁵ Qua những con đường khi chúng ta đi, những bóng đen đổ xuống; nhưng Ngài quan tâm, Ngài không bao giờ lìa bỏ, cũng không từ bỏ. Ngày nào đó, khi chúng ta đi đến cuối con đường, và bắt đầu bước đi dài và cuối cùng đó, Tôi mong đợi Ngài sẽ ở đó ngày hôm đó. Ngài sẽ ở đó. Anh em đã có một Đấng Bảo trợ tối nay, Đấng Christ muốn bảo trợ cho anh em nếu anh em muốn để cho ánh sáng của mình chiếu sáng, là một bảng quảng cáo cho

Ngài. Bạn sẽ đến, là một bảng quảng cáo cho Đấng Christ chứ? Ngài là Đấng Bảo Trợ của bạn. Hãy đến, nhận lấy Ngài bây giờ trong khi chúng ta hát.

Ngài chăm sóc anh,

Hãy đến bàn thờ và cầu nguyện ngay bây giờ.

...chăm sóc anh; (Ngài quan tâm, anh em quan tâm chứ?)

Dù trời tươi sáng hay u tối,

Ngài đều chăm sóc đến anh. (Nếu Ngài chăm sóc, bạn sẽ không quan tâm sao? Bạn sẽ quan tâm, nếu Ngài chăm sóc?)

Ngài chăm sóc anh,

Hãy đến bây giờ, chỉ cần quỳ xuống nhẹ nhàng, nói, “Lạy Đấng Christ, con quan tâm.”

...chăm sóc anh;

Dù trời tươi sáng hay u tối, (Còn mệt mỏi và lo lắng và mọi thứ đều khó chịu thì sao?)

Ngài chăm sóc anh.

Ngài chăm sóc anh,

Ngài chăm sóc...(Khi bác sĩ đến và nói, “Mọi hy vọng đã hết.”)

Dù trời tươi sáng hay u tối,

Ngài vẫn chăm sóc...

¹⁹⁶ Anh em nói, “Nhưng, Anh Branham, tôi đã phạm tội chống lại Đức Chúa Trời.”

Ngài chăm sóc...(Anh em nên quan tâm. Ngài chăm sóc.)

Ngài chăm sóc anh;

Dù trời tươi sáng hay u tối,

Ngài chăm sóc anh.

¹⁹⁷ Nói, “Anh Branham, tôi có những người thân yêu. Tôi đã làm điều này, điều kia.”

Nhưng Ngài chăm sóc. Ngài chăm sóc giống như vậy.

“Tôi đã có nhiều nỗi đau buồn, Anh Branham à. Tôi đã có những đứa con ở ngoài thế gian. Tôi có những người thân yêu mà...”

Ngài chăm sóc...(Ngài nhìn thấy mọi lời cầu nguyện, mọi giọt nước mắt.)

Ngài...(Tôi có hai đứa con ở bàn thờ tối nay, vì vậy tôi biết Ngài chăm sóc đến tôi.)

Dù trời tươi sáng hay u tối,

Ngài chăm sóc anh.

Ngài chăm sóc...

¹⁹⁸ Ôi, Chúa ôi, điều đó đúng làm sao. Ngài chăm sóc đến chúng con, Chúa ôi. Chúng con không đáng được chăm sóc, nhưng Ngài cũng chăm sóc như vậy. Ngài đã chăm sóc rất nhiều cho đến nỗi Ngài đã ban Sự Sống của Chính Ngài để chúng con có thể được cứu.

¹⁹⁹ Chung quanh bàn thờ tối nay là trẻ em, trung niên, thiếu niên, lão niên. Ngài chăm sóc đến tất cả. Ngài chăm sóc đến những đứa trẻ. Ngài chăm sóc đến thanh thiếu niên. Ngài chăm sóc đến người già và yếu đuối. Ngài chăm sóc đến người mẹ trẻ, người cha trẻ, mẹ già, cha già, cho cậu bé, cô bé. Ngài chăm sóc. Ngài chăm sóc đến những người không được chăm sóc, những người đã không thận trọng trong đời sống, đã lãng phí đời sống của chúng con với lối sống bừa bãi. Chúng con đã làm mọi thứ sai trật. Chúng con không xứng đáng với ân điển của Ngài, Chúa ôi. Nhưng, Chúa ôi, chúng con đang đói.

²⁰⁰ Chung quanh với những người khác này, Chúa ôi, là hai đứa con của con, con trai con và con gái con. Con cầu nguyện cho chúng, Cha ôi. Xin khiến cho lòng con vui mừng khi thấy họ quỳ gối xuống đây, tối nay, trước Đức Chúa Trời của cha họ. Biết rằng Ngài đã chăm sóc con qua những năm này, Ngài sẽ chăm sóc họ. Ngài phán, “Ta sẽ giữ gìn người trong giờ thử thách, đang đến với cả thế gian.” Ngài chăm sóc chúng con, Chúa ôi.

²⁰¹ Những cô bé và cậu bé khác đang quỳ gối ở đây. Tấm lòng của những người mẹ và tấm lòng của những người cha đang vui mừng. Có lẽ người mẹ, người cha nào đó, ở đây, mà những người

thân yêu của họ đã ra đi trong nhiều năm. Người mẹ già nào đó đang cầu nguyện trong sự Vinh hiển, bà nhìn qua lan can, của miền Vinh hiển, qua các hành lang của Thiên đàng. Bà thấy con gái đó, con trai đó, đang quỳ gối trước bàn thờ.

202 Ngài chăm sóc, Chúa ôi. Điều đó cho thấy Ngài chăm sóc.

203 Bây giờ, sứ điệp nhỏ, rằng, “chúng con rất đói”; họ đói, Chúa ôi. Ngài đã phản chiếu Sự Sống của Ngài trong họ. Họ đến đây tối nay để được giao việc, hoặc làm một bảng hiệu cho Ngài. Xin ban cho họ một Tia sáng chiếu ra, Chúa ôi, trong lòng họ.

204 Xin tha thứ mọi tội lỗi. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Họ là của Ngài. Và họ là những chiến lợi phẩm của sứ điệp tối nay, được dâng cho Đấng Christ vĩ đại đã chết trên Đồi Sọ. Xin cho họ đến, Chúa ôi. Ngài phán, “Hễ điều gì các người cầu xin, hãy tin rằng các người nhận được những gì các người cầu xin, và các người sẽ nhận được nó.”

205 Con cầu xin sự cứu rỗi cho mọi linh hồn ngay bây giờ tại bàn thờ này. Con cầu xin, Chúa ôi, rằng họ sẽ là một bảng hiệu, từ đêm nay trở đi; rằng trong đời sống của họ, đời sống hàng ngày của họ sẽ phản ánh Chúa Jêsus Christ, từ người trẻ nhất đến người già nhất; rằng họ sẽ không bao giờ quên đêm này; không bao giờ quên bài hát này, *Ngài Chăm Sóc Anh*; và khi họ đói khát, Ngài quan tâm đủ để nuôi sống linh hồn hư mất của họ.

206 Ngài tha thứ cho tội lỗi của họ, vì có lời chép rằng: “Kẻ nào sẽ nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời. Kẻ nào sẽ đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.” Thế thì bất kể, Chúa ôi, về tình trạng của linh hồn họ, khi họ bước lên đây, tối nay, quỳ gối trước bàn thờ này, họ đã đến với Ngài, Chúa ôi. Thật không thể cho Ngài không tiếp nhận họ, vì Lời Ngài không thể sai. “Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu. Kẻ nào đến với Ta, Ta sẽ ban cho người Sự sống Đời đời, và sẽ khiến người sống lại vào ngày sau rốt.”

207 Họ đây này, lạy Chúa, nhận lấy Sự sống Đời đời ngay bây giờ, bởi vì Ngài đã phán họ sẽ có nó, Sự sống Đời đời, Sự sống của Chính Đức Chúa Trời ở trong họ, và họ sẽ không đi vào sự phán xét. Nhưng nếu bom nguyên tử lóe lên, họ sẽ biến mất trước khi

ánh sáng lóe lên. Họ sẽ có Sự sống Đời đời và được sống lại, ngày sau rồi, được biến đổi, biến hình, được đưa ra khỏi thế gian này vào sự Vinh hiển. Họ là của Ngài, Chúa ôi. Con dâng họ cho Ngài như những bảng chỉ dẫn dọc theo hành trình cuộc đời.

208 Xin cho những cô bé là một tấm bảng chỉ dẫn trong các trường học, những cậu bé là một tấm bảng chỉ dẫn ở trường. Bố và mẹ, một bảng hiệu trong cửa hàng, tại nơi làm việc, trong nhà, trong khu phố. Hãy làm cho chúng tất cả những bảng hiệu của Ngài, vì họ là của Ngài. Như tôi tớ của Ngài, con dâng họ cho Ngài, trong Danh Chúa Jésus Christ.

Ngài chăm sóc anh,
Bây giờ, Ngài...

209 Bây giờ, bạn có quan tâm đến Ngài không? Bạn có muốn Ngài là Đấng Cứu Rỗi của bạn và tin rằng Ngài giữ Lời Ngài không? Hãy tin rằng Ngài giữ Lời Ngài; anh em đến trên đức tin; tin rằng Ngài giữ Lời Ngài: “Kẻ nào sẽ đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.”

210 Các bạn muốn tin nhận Ngài trên cơ sở phạm nhân, và tin rằng bởi vì các bạn đã ăn năn, tội lỗi của các bạn được tha thứ, các bạn sẽ tin nhận Ngài là Đấng Cứu Rỗi của mình, và tin rằng Ngài chăm sóc đến các bạn, tôi muốn anh chị em đứng lên, quay lại với công chúng, với cử tọa này như một chứng nhân rằng anh chị em quan tâm đến Ngài, vì Ngài đã chăm sóc đến anh chị em. Hãy nhớ, anh chị em không thể lên đây nếu Ngài không quan tâm đến anh chị em. Bây giờ, anh chị em quan tâm đến Ngài, vì vậy anh em sẽ đứng lên và làm chứng, bây giờ, rằng anh chị em quan tâm đến Ngài. Từ đêm này trở đi, anh chị em sẽ là một bảng hiệu cho Ngài.

Ngài chăm sóc anh.

Ngài...(Đúng thế, đúng thế)...anh,
Ngài chăm sóc...

Anh chị em bây giờ, những người tin rằng Ngài chăm sóc đến anh chị em, và anh chị em quan tâm Ngài, đứng lên trên đôi chân của mình, nhìn lại khán giả để họ có thể thấy. Ngài phán, “Các

người xưng Ta trước mặt thiên hạ, Ta sẽ xưng các người ra trước mặt Cha.”

Ngài vẫn chăm sóc...

Anh chị em cứ đứng đây, chỉ một lát, nếu anh chị em muốn.

Ngài chăm sóc anh,

Ngài chăm sóc anh;

Dù trời tươi sáng hay u tối,

Ngài chăm sóc anh.

Mọi người cùng hát với nhau bây giờ.

Ngài chăm sóc...(Anh chị em tin Ngài không?)

[Anh Branham hầu việc cho những người đó ở bàn thờ, và không thể được nghe rõ ràng—Bt.]...?...Ngài chăm sóc anh không? Được rồi, đứng lên...?...

²¹¹ Bây giờ, cử tọa nhìn về phía—dân sự. Bây giờ, tất cả chúng ta hãy...các bạn ở đây tại cử tọa chỉ giơ tay lên, và những người trong cử tọa, hãy để họ giơ tay lên, anh em ở bàn thờ, hãy giơ tay lên bây giờ, trong khi chúng ta hát:

Ngài chăm sóc anh,

Ngài chăm sóc anh;

Dù trời tươi sáng hay u tối,

Ngài đều chăm sóc anh.

²¹² Bây giờ, những điều này tại bàn thờ, tôi sẽ đặt những lời vào miệng anh em, anh em nói điều này: “Chúa Jêsus đã quan tâm đến tôi. Tôi đã đến với Ngài, bây giờ Ngài quan tâm đến tôi, và tôi quan tâm đến Ngài. Từ đêm nay, trở đi, tôi sẽ hầu việc Ngài, và tôi sẽ là bằng hiệu của Ngài từ bây giờ, Đức Chúa Trời là sự giúp đỡ của tôi. A-men.”

²¹³ Bây giờ, hãy để cử tọa đứng lên. Như những người này...Tôi muốn anh chị em tại bàn thờ ở đây bắt tay với nhau, và nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh, chị em,” và, “tôi—tôi sẽ cầu nguyện để anh chị em là bằng hiệu của Đức Chúa Trời.” Và rồi khi họ trở lại chỗ ngồi của mình, anh em bắt tay họ, nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, Người hành hương. Anh là một người trong chúng tôi bây giờ, và tôi sẽ cầu nguyện cho anh rằng anh sẽ là một bằng hiệu.”

²¹⁴ Và nếu anh em nhiều người chưa chịu phép báp-têm trong—
trong nước nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, hồ bơi sẽ mở cửa trong
chốc lát. Được rồi.

Ngài chăm sóc...?...

Ngài chăm sóc...

[Anh Branham hầu việc cho những người ở bàn thờ—Bt.]Ồ,
Đức Chúa Trời...?...

Ồ, Ngài chăm sóc anh,

Ồ, Ngài...(Những cô gái trẻ ở đây tại bàn thờ,
đang khóc, ôm nhau trong vòng tay của họ.)

Qua suốt trời tươi sáng hoặc bóng tối,

Ồ, Ngài chăm sóc anh.

²¹⁵ Xin cho chúng ta một hợp âm nhỏ bây giờ, của bài *Một Tia Sáng*. Điều này dành cho những cô bé và cậu bé. Chúng ta hãy
hát với nhau, các bạn trẻ.

Một tia sáng, ánh sáng trời,

Chúa Jêsus muốn tôi làm tia sáng khắp nơi;

Một tia sáng, ánh sáng trời,

Tôi sẽ là tia sáng soi cho Ngài.

Tất cả chúng ta hãy hát với nhau.

Một tia sáng, ánh sáng trời, (Hãy để ánh sáng
của anh chị em chiếu sáng.)

Chúa Jêsus muốn tôi làm tia sáng khắp nơi;

Một tia sáng, ánh sáng trời,

Tôi sẽ là tia sáng soi cho Ngài.

Chúng ta hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời và cam kết điều
đó với Ngài.

Một tia sáng, ánh sáng trời,

Chúa Jêsus muốn tôi làm tia sáng khắp nơi;

Một tia sáng, ánh sáng trời,

Tôi sẽ là tia sáng soi cho Ngài.

²¹⁶ Tại sao?

Ngài chăm sóc...

Bây giờ, anh chị em hãy bắt tay nhau nào.

Ngài...(?...?)

...trời tươi sáng hay u tối, (Có lời Kinh Thánh không?)

Ngài chăm sóc anh.

Ngài chăm sóc anh,

Ngài chăm sóc anh;

Ồ, dù trời tươi sáng hay u tối,

Ngài chăm sóc anh.

Bây giờ chúng ta hãy ngồi xuống, mọi người.

²¹⁷ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, thật là một thì giờ đầy ân điển trong đền tạm khi chúng con có thể thấy nhiều linh hồn đến với bàn thờ, và rơi nước mắt của—của sự ăn năn, và sự đói khát và khao khát Đức Chúa Trời. Thật chúng con cảm ơn Ngài vì điều này, ngay cả sự tin chắc về những con cái, mang chúng lên.

²¹⁸ Lạy Chúa khi chúng con hát những bài hát mà *Ngài Chăm Sóc Anh*, chúng con biết điều đó, Chúa ôi. Và bài hát thiếu nhi dành cho các em thiếu nhi, *Một Tia Sáng*; “Một tia sáng, Chúa Jêsus muốn tôi làm một tia sáng.” Chắc chắn, Ngài phán, “Hãy để Sự sáng của các người soi sáng trước mặt người ta như vậy, để họ có thể thấy những việc lành của các người.” Lạy Cha, xin cho điều này không chỉ dành cho những đứa trẻ, nhưng xin cho tất cả chúng con trở nên giống như những đứa trẻ như có lời được trích dẫn trước đây, rằng, “nếu chúng con không trở nên giống như con trẻ, thì có thể không được vào; những tấm lòng chúng con nếu không nhỏ bé, mềm mại, giống như những con trẻ, chúng con không thể nhìn thấy Nước Đức Chúa Trời.”

²¹⁹ Xin cho tấm lòng của chúng con giống như con trẻ. Và chúng con muốn được như vậy, Chúa ôi, đơn sơ trong đời sống chúng con. Không có gì kiêu ngạo, không có gì ngạo mạn, nhưng thật sự đơn sơ, giống như những con trẻ, để yêu mến Ngài, và vâng lời Ngài, và hầu việc Ngài. Chúng con biết rằng chúng con không tìm kiếm sự khôn ngoan của thế gian này, bởi vì đó là sự ngu dại đối với Đức Chúa Trời. Chúng con trông đợi sự thương xót của Đức Chúa Trời và chúng con cầu xin Ngài ban sự thương xót cho tất cả những ai đang—đang tìm kiếm sự thương xót. Và có lời chép rằng: “Kẻ hay thương xót sẽ được thương xót.”

²²⁰ Bây giờ, chúng con đang đến gần bàn tiệc của Chúa.Ồ, thật là một thì giờ thích hợp, sau khi thấy nhiều...bàn thờ đầy dẫy, sự ăn năn: những chàng trai trẻ, những cô gái trẻ, những em nhỏ, những người lớn tuổi, những người trung niên, những người cha, những người mẹ. Thấy họ đang đến, tin nhận Chúa Jêsus, bước đến gần Đồi Sọ bởi vì họ đang đến với bàn tiệc của Chúa.

²²¹ Bây giờ, trong biểu tượng, Ngài chỉ để lại cho chúng con hai biểu tượng: Một trong chúng là lễ Tiệc thánh, lễ kia là Rửa chân, và (ba, đã có), và phép Báp-têm, như những sự tượng trưng: Tiệc thánh, sự Rửa chân, phép Báp-têm. Đó là những biểu tượng, bề ngoài, mà chúng ta làm, nói về một công việc ân điển bên trong. Chúng ta sẽ làm phép báp-têm cho người nào đó trong chốc lát trong Danh Chúa Jêsus Christ.

²²² Cha ôi, có nhiều người ở đây đến với bàn tiệc của Chúa. Xin cho mọi Cơ-đốc nhân biết rằng Chúa Jêsus đã phán điều này: “Kẻ nào ăn thịt Ta, và uống Huyết Ta, thì có Sự sống Đời đời; và Ta sẽ khiến người ấy sống lại nơi ngày sau rốt.” Chúng con biết Ngài đã phán điều đó. Bây giờ, Cha ôi, chúng con cầu xin Ngài chuẩn bị lòng chúng con trong sự mềm mại và ăn năn, hầu cho chúng con là những người đến có thể không bị định tội với thế gian. Xin cho chúng con đến như những Cơ-đốc nhân, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²²³ Trong khi họ...những người giữ trật tự, hay là, những chấp sự đang đến với bàn tiệc của Chúa, chúng ta sẽ hát bài thánh ca, *Có Nguồn Suối Huyết Tuôn Tràn, Từ Hồng Em-ma-nu-ên Phát Nguyên*, trong khi chúng ta sẵn sàng cho tiệc thánh, chỉ trong chốc lát, và những người giữ trật tự sẽ đến, hay là, các chấp sự, và mang đến bàn tiệc thánh trong khi chúng ta hát bài này.

Có một Nguồn suối Huyết tuôn tràn,
 Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Và tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.
 Sạch hết mọi gian ác liền,
 Sạch hết mọi gian ác...(Cứ suy nghĩ, mọi vết
 như tội lỗi của họ.)
 Và tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,

Sạch hết mọi gian ác liền...

²²⁴ Bây giờ, trong sự tôn kính, chúng ta đọc Lời, được tìm thấy trong chương 11 của Cô-rinh-tô Nhất, câu thứ 23. Thánh Phao-lô nói với hội thánh Cô-rinh-tô:

Vì tôi có nhận lãnh nơi Chúa điều tôi cũng đã giao cho anh em, Ấy là Đức Chúa Jêsus trong cùng đêm đó...mà Ngài đã bị phản bội đã lấy bánh:

Và khi Ngài đã tạ ơn, Ngài bẻ nó ra, và ngài phán rằng, Hãy lấy, và ăn: này là thân thể ta, mà đã vỡ ra vì các người: hãy làm điều này để tưởng nhớ đến ta.

Cũng một thể ấy ngài cũng lấy chén, và khi Ngài đã ăn tối rồi, phán rằng, Này là chén của sự giao ước mới trong huyết Ta: các người hãy làm điều này, hễ khi các người uống nó, để tưởng nhớ đến Ta.

Vì khi anh em ăn bánh này, và uống chén này, anh em làm rõ ra sự chết của Chúa cho đến khi Ngài đến.

Bởi đó hễ ai ăn bánh này, và uống chén này của Chúa, cách không xứng đáng, sẽ phạm tội với thân thể và huyết của Chúa.

Nhưng hãy để một người tự xét lấy mình, và vì vậy hãy để người ấy ăn bánh, và uống chén.

Vì kẻ nào ăn và uống cách không xứng đáng, tức là ăn và uống sự xét đoán cho chính mình, vì không phân biệt thân thể của Chúa.

Vì cơ này nhiều người đau ốm và yếu đuối trong vòng anh em,...lắm kẻ ngủ.

Vì nếu chúng ta...biết xét đoán chính mình, chúng ta sẽ không bị đoán xét.

Nhưng khi chúng ta bị xét đoán, thì chúng ta bị Chúa sửa phạt, để chúng ta không bị định tội với thế gian.

Vậy nên, hỡi anh em của tôi, lúc anh em đến với nhau để ăn, hãy chờ đợi người khác.

²²⁵ Bây giờ, trong sự vâng phục mệnh lệnh lớn này, được ban cho ở đây bởi Thánh Phao-lô, chúng ta hãy nhớ điều này: rằng chúng

ta phạm tội, rằng cách nào đó và dù thế nào đi nữa, những người tốt nhất trong chúng ta đều phạm tội trước mặt Đức Chúa Trời, bởi vì có lời chép về Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta: “VẬY các người hãy nên trọn vẹn, như Cha các người ở trên Trời là trọn vẹn.” Vì vậy chúng ta chỉ có thể được trọn vẹn qua đức tin của chúng ta trong Huyết đổ ra của Ngài. Vì không có một điều gì chúng ta có thể làm để tự giúp mình, chúng ta phải tin cậy vào sự thương xót của Ngài.

²²⁶ Vì vậy, tôi sẽ cầu nguyện cho quý vị để Đức Chúa Trời sẽ tha thứ cho quý vị vì tất cả sự không xứng đáng của mình. Và anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi, để Đức Chúa Trời sẽ tha thứ cho tôi vì sự không xứng đáng của tôi chứ? Vì chúng ta đang đến gần bàn tiệc của Chúa. Chúng ta sẽ cầu nguyện, im lặng, cho người khác. [Anh Branham ngừng lại trong nửa phút—Bt.]

²²⁷ Xin nhậm lời này, Cha chúng con, trong Danh của—của Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men.

²²⁸ Tượng trưng cho thân thể của Chúa Jêsus Christ: bánh xối này. Ngài lấy bánh và bẻ nó ra và đưa cho các môn đồ của Ngài và nói—...phán rằng, “Các người hãy nhận lấy và ăn: này là thân thể Ta, bị vỡ ra vì các người: hãy làm điều này để tưởng nhớ đến Ta.”

²²⁹ Chúng ta hãy cầu nguyện:

Lạy Cha chúng con Đấng ở trên Trời, Danh Cha được Tôn thánh. Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở dưới đất, cũng như ở trên Trời. Xin ban cho chúng con ngày nay bánh hằng ngày của chúng con. Và tha tội lỗi cho chúng con, như chúng con tha cho những kẻ vi phạm nghịch cùng chúng con. Xin chớ đem chúng con vào sự cám dỗ, nhưng giải cứu chúng con khỏi điều ác.

²³⁰ Ồ, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, Tác Giả của Sự Sống Đời Đời, và Đấng Ban Cho mọi ân tứ tốt lành, xin nhìn xuống con cái loài người và tha thứ tội lỗi của chúng con, khi chúng con, trong sự ăn năn hối lỗi, cúi đầu trước Ngài, chúng con là những tạo vật không xứng đáng. Và khi chúng con thấy cái giá mà Đức Chúa Trời đã trả cho tội lỗi của chúng ta bằng cách sai Con Ngài đến, được trở nên giống như xác thịt tội

lỗi, và thân thể quý báu của Ngài, con thấy những vết đinh trên tay Ngài, nơi chân Ngài, dấu gai trong đầu Ngài, vết đâm dưới trái tim quý báu của Ngài. Tất cả điều này được thực hiện vì tội lỗi của con và tội lỗi của dân sự con. Điều này, Chúa ôi, chúng con ăn năn tội lỗi của mình.

²³¹ Bánh này tượng trưng cho thân thể tan vỡ mà chúng con nhận lấy để tưởng nhớ Ngài. Ôi, lạy Cha là Đức Chúa Trời, xin thánh hóa bánh thánh này cho mục đích đó. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²³² “Cũng một thể ấy Ngài lấy chén, và khi Ngài đã ăn tối rồi, phán rằng, ‘Đây là Huyết, Tân Ước: hãy làm điều này để tưởng nhớ đến Ta. Ấy vậy khi các người uống nó, thì các người hãy rao sự chết của Chúa cho đến lúc Ngài đến.’”

Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, và Tác Giả của Sự Sống tốt lành, Sự Sống Đời đời, Sự Sống duy nhất, Lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con dâng lên Ngài nước nho này. Mà, chúng con nhớ lại, trong tấm lòng quý báu, thiêng liêng, vĩ đại của Ngài, như Ngài, đêm đó, biết rằng Ngài đang lia bỏ những người thân yêu của Ngài, Ngài đã gọi họ đến bên cạnh, và dùng bữa tối, và phán với họ, “Ta sẽ không uống trái nho này nữa, cho đến khi Ta uống nó một-...với các người lần nữa trong Nước của Cha Ta-...trên Trời.” Chúng con đang trông đợi ngày đó khi chúng con sẽ uống nước nho này với Ngài một lần nữa trong Vương quốc của Đức Chúa Trời. Đêm trọng đại, đáng ghi nhớ đó sẽ đến khi Tiệc Cưới sẽ trải dài khắp bầu trời, chúng con sẽ đứng đó được cứu chuộc bởi Huyết mà rượu nho này đang tượng trưng.

²³³ Ô, lạy Đức Chúa Trời, xin thánh hóa loại rượu nho này với mục đích đã định của nó là tượng trưng cho Huyết của Chúa Jêsus Christ chúng con. Và xin cho mọi người dự phần bánh và rượu này, xin cho họ nhận được sức mạnh Thiêng liêng, sự giúp đỡ, chữa lành bệnh tật của họ, tha thứ tội lỗi của họ, Chúa ôi. Xin chữa lành bệnh tật của con và tha thứ tội lỗi con. Và xin làm cho chúng con thành dân sự của Ngài, những đầy tớ của Ngài, vì chúng con cầu xin điều đó, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men. [Băng trống—Bt.]

234 ...vẫn còn cho đến sáng.

...bữa ăn tối đương kết thúc, ma quỷ bấy giờ đã để vào lòng của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con trai của Si-môn, để phản bội Ngài;

Chúa Jêsus biết rằng Cha đã giao mọi sự vào tay mình,... rằng Ngài...đến từ Đức Chúa Trời, và đi về cùng Đức Chúa Trời;

Ngài đứng dậy khỏi bữa ăn tối, và cởi áo Ngài đặt một bên; và lấy một khăn tắm, và vắt ngang lưng mình.

Kế sau...Ngài đổ nước vào một cái chậu, và bắt đầu rửa chân cho các môn đồ, và lau chúng bằng khăn mà Ngài đã vắt.

Rồi Ngài đến cùng Si-môn Phi-e-rơ: và Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng, Lạy Chúa, Ngài rửa chân cho tôi sao?

Chúa Jêsus đáp lời...phán cùng người rằng, Những gì Ta làm bây giờ ngươi không biết...; nhưng về sau ngươi sẽ biết.

Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng, Ngài sẽ không bao giờ rửa chơn cho tôi. Đức Chúa Jêsus đáp rằng, Nếu Ta không rửa cho ngươi, thì ngươi chẳng có phần chi với Ta.

Si-môn Phi-e-rơ thưa cùng Ngài rằng, Lạy Chúa, không chỉ chân mà thôi, nhưng...tay và đầu tôi nữa.

Đức Chúa Jêsus phán cùng người rằng, Kẻ nào được rửa sạch không cần phải rửa chân, nhưng các người tinh sạch mọi thứ:...các ngươi được tinh sạch, nhưng không phải tất cả.

Vì Ngài biết ai sẽ phản mình; do đó Ngài phán rằng, Các ngươi chẳng phải hết thấy đều được tinh sạch.

Vì vậy sau khi Ngài đã rửa chân cho họ, và Ngài mặc áo lại, và...ngồi vào bàn lần nữa, Ngài phán cùng họ rằng, Các ngươi có hiểu điều Ta đã làm cho các ngươi chẳng?

Các người gọi Ta bằng Thầy và Chúa: và các người nói phải; vì Ta thật vậy.

Vậy nếu Ta, là Chúa và Chủ các người, đã rửa chân cho các người; các người cũng nên rửa chân cho nhau.

Vì Ta đã làm gương cho các người, để các người nên làm như Ta đã làm cho các người.

235 Với người mới có thể ở trong đền tạm này, đây là thói quen của chúng ta kể từ khi tôi làm mục sư ở đây, và sẽ là cho đến những ngày...những ngày của tôi sẽ không còn nữa. Theo thói quen là sau khi lễ Rửa chân, chúng ta...sau khi dự Tiệc thánh, chúng ta cử hành lễ Rửa chân. Tôi nghĩ đó là mệnh lệnh từ Chúa. Những người nữ đi đến một phòng và họ rửa chân cho nhau, như để làm gương.

236 Chỉ có ba điều mà Chúa Jêsus để lại cho chúng ta làm. Một (đó là về xác thịt), một trong chúng là phép Báp-têm bằng Nước; một điều khác, lễ Tiệc thánh; và điều khác là sự Rửa chân. Tất cả những điều khác, chẳng hạn như sự đụng chạm, sự cầm nắm, và vân vân, đã bị bỏ qua tại thập tự giá. Nhưng những điều này được lệnh phải được tuân giữ.

237 Và chúng ta thấy rằng ba mươi ba năm sau điều này, Phao-lô rao giảng, hay là, nói với Ti-mô-thê, đến nỗi ngay cả một người đàn bà góa dưới sáu mươi tuổi cũng không thể được nhận vào nhóm những người tin, trừ phi bà đã tiếp đãi những người khách lạ, đã cầu nguyện thường xuyên ngày và đêm, và đã rửa chân cho các thánh đồ. Cho thấy rằng lễ Rửa chân vẫn được cử hành sau đó nhiều năm. Chúng ta có báo cáo về điều đó qua các thời đại.

238 Chúng ta vẫn cử hành nó ở đây như là cách thức điển hình thuở xưa của Kinh Thánh; rằng chúng ta làm điều đó chỉ vì đó là một sự ủy thác. Đó là mạng lệnh từ Chúa rằng chúng ta nên làm những điều này cho đến khi Ngài tái lâm, tỏ cho thấy rằng chúng ta tin nơi Ngài, rằng Ngài đã làm điều đó, và Ngài đã phán ở đây, “Ta đã làm gương cho các người, để các người cũng nên làm với nhau như Ta đã làm cho các người. Thật phước thay cho các người nếu các người biết những điều này, và làm chúng.” Vì vậy, chính là niềm tin của chúng ta vào Kinh Thánh, mà chúng ta nên tuân giữ, sau lễ Tiệc thánh, là lễ Rửa chân. Tôi nghĩ ngay sau đó là buổi lễ Báp-têm.

²³⁹ Tôi biết hơi trễ một chút, nhưng còn nhớ ngày mà chủ của chúng ta yêu cầu chúng ta làm thêm giờ một chút hay điều gì đó không? Còn về sự thờ phượng Chúa thì sao? Nhiều lần họ đã giảng suốt đêm trong thời gian của Kinh Thánh. Tôi nhớ một lần trong Kinh Thánh, về việc đọc chỗ Phao-lô, giảng suốt đêm, một người trẻ tuổi đã ngã ra ngoài cửa sổ và bị chết. Phao-lô đã đi ra và chỉ đặt thân thể của ông trên thân thể của người thanh niên, và sự sống trở lại trong người đó, và anh ta đã sống. Và đây vẫn là Phúc âm giống như vậy, Phúc âm Phao-lô, mà chúng ta vẫn rao giảng, Phúc âm của Chúa Jêsus Christ.

²⁴⁰ Vì vậy bây giờ, phụ nữ có một phòng ở phía sau *đây*, và đàn ông có một phòng ở *đây*. Và bây giờ, nếu anh chị em có thể ở lại và có thể...muốn xem buổi lễ Báp-têm...Bất cứ ai trong các bạn muốn chịu phép báp-têm, chúng ta có quần áo ở đây sẵn sàng cho lễ Báp-têm, mà sẽ ngay lập tức theo sau điều này, mà sẽ mất khoảng, có lẽ, tám hay mười phút để kết thúc buổi-...buổi lễ Rửa chân.

²⁴¹ Và nếu anh chị em là những người, đàn ông hay đàn bà, mà chưa bao giờ làm điều này, và anh chị em muốn có một ơn phước trong linh hồn mình, biết rằng anh em đang làm điều đó, chỉ là, khi anh em vắt khăn quanh mình để quỳ xuống chân anh em mình, để rửa chân, chỉ nhớ rằng Chúa Jêsus đã vắt khăn quanh chính Ngài một ngày nọ, và quỳ xuống để rửa chân cho những người đánh cá. Và Ngài phán, “Ta làm gương cho các người, để các người nên làm với nhau như Ta đã làm cho các người.” Cứ giữ điều đó trong tâm trí anh em, và tôi chắc chắn có một phước lành phía trước dành cho anh em. Xin Chúa ban phước cho anh chị em, bây giờ.

²⁴² Hãy để những người phụ nữ đi đến phòng đó. Và nếu anh chị em chỉ muốn ở lại để làm lễ Báp-têm, cứ ngồi tại chỗ của mình, buổi lễ Báp-têm sẽ theo sau buổi nhóm này ngay tại đây. Và những người đàn ông sẽ trở lại *đây*, và phụ nữ sẽ quay trở lại *đó*. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Đúng vậy, Teddy, cứ để âm nhạc tiếp tục.

HÃY ĐỂ SỰ SÁNG CỦA CÁC NGƯỜI SOI
SÁNG TRƯỚC MẶT NGƯỜI TA NHƯ VẬY VIE61-0903
(Let Your Light So Shine Before Men)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrión Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 3 tháng Chín, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org